

539

ZÁKON

ze dne 29. července 2004,

**kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního řádu

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu České republiky vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb. a zákona č. 283/2004 Sb., se mění takto:

1. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který zní:

„§ 9a

Předběžné otázky v působnosti
Soudního dvora

(1) Ustanovení § 9 se nepoužije na předběžné otázky, o nichž rozhoduje výlučně Soudní dvůr zřízený předpisy Evropských společenství (dále jen „Soudní dvůr“).

(2) V případě, že soud v řízení podle tohoto zákona podává žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru, vydá rozhodnutí o přerušení řízení.

(3) Při podávání žádosti Soudnímu dvoru o rozhodnutí o předběžné otázce se soud řídí příslušnými předpisy upravujícími řízení před Soudním dvorem.

(4) Rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce je závazné pro všechny orgány činné v trestním řízení.“.

2. V § 11 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Rozhodnutími podle odstavce 1 písm. f), g) a h) jsou i rozhodnutí soudů a jiných justičních orgánů členských států Evropské unie.“.

3. V § 12 odst. 2 větě druhé se spojka „a“ nahrazuje čárkou a na konci věty se doplňují slova „a v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace“.

4. V § 12 odst. 2 se na konci věty třetí doplňují slova „ , a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů“.

5. V § 33 odst. 3 se vkládá nová věta první, která zní: „Návrh na rozhodnutí podle odstavce 2 jsou oprávněny podat kromě obviněného a jeho obhájce i osoby uvedené v § 37 odst. 1.“.

6. V § 33 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud byl pravomocným rozhodnutím podle odstavce 2 obviněnému přiznán nárok na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu a obviněný o ustanovení obhájce požádá, bude mu obhájce neprodleně ustanoven. Obhájce ustanoví a, pomínou-li důvody pro rozhodnutí podle odstavce 2, ustanovení zruší předseda senátu a v přípravném řízení soudce. Ustanovení § 38 odst. 2, § 39 odst. 2, § 40 a 40a se použijí obdobně.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

7. V § 36 odstavec 4 zní:

„(4) Obviněný musí mít obhájce též

- a) v hlavním líčení konaném ve zjednodušeném řízení proti zadrženému,
- b) má-li se vyjádřit k tomu, zda se vzdává práva na uplatnění zásady speciality v řízení po vydání z cizího státu (§ 389 odst. 2, § 406 odst. 3),
- c) v řízení o vydání do cizího státu (§ 394 odst. 3),

- d) v řízení o dalším předání do jiného členského státu Evropské unie [§ 421 odst. 2 písm. a)],
- e) v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí (§ 452 odst. 2), nebo
- f) v řízení, v němž se rozhoduje o uložení ochranného léčení, s výjimkou ochranného léčení proti alkoholního.“.

8. V § 158b odst. 1 se za slova „jejím ředitelem,“ vkládají slova „a jde-li o útvar Úřadu pro zahraniční styky a informace, jeho ředitelem,“.

9. V § 161 odst. 3 větě první se spojka „a“ nahrazuje čárkou a za slova „Bezpečnostní informační služby“ se vkládají slova „a příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace“.

10. V § 161 odst. 3 větě druhé se spojka „a“ nahrazuje čárkou a za slova „Bezpečnostní informační služby“ se vkládají slova „a příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace“.

11. V § 161 odst. 4 se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slova „Bezpečnostní informační služby“ se vkládají slova „nebo příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace“.

12. V § 179a odst. 3 se slova „příslušníků Policie České republiky a příslušníků Bezpečnostní informační služby“ nahrazují slovy „příslušníků Policie České republiky, příslušníků Bezpečnostní informační služby a příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace“.

13. V § 224 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , nebo z důvodu uvedeného v § 9a odst. 2“.

14. V § 255 odst. 1 se slovo „anebo“ zrušuje a na konci textu odstavce 1 se doplňují slova „nebo z důvodu uvedeného v § 9a“.

15. V § 266a se odstavec 1 zrušuje.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2.

16. V § 267 odst. 2 se slova „odst. 2“ nahrazují slovy „odst. 1“.

17. V § 268 odst. 1 písm. b) se slova „(§ 266a odst. 1)“ zrušují.

18. § 327 zní:

„§ 327

(1) Ministr spravedlnosti může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být vydán do cizího státu nebo předán jinému členskému státu Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu.

(2) Soud může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, jestliže odsouzený byl nebo má být vyhoštěn.

(3) Nedojde-li k vydání odsouzeného do cizího státu, k jeho předání podle odstavce 1 nebo k vyhoštění podle odstavce 2, anebo vrátí-li se v těchto případech vydaný, předaný nebo vyhoštěný, rozhodne soud, že se trest odnětí svobody nebo jeho zbytek vykoná.

(4) Soud může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku též tehdy, zjistí-li, že odsouzený onemocněl nevyléčitelnou životu nebezpečnou nemocí nebo nevyléčitelnou nemocí duševní.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

19. V části čtvrté hlava dvacátá pátá včetně nadpisu zní:

„HLAVA DVACÁTÁ PÁTÁ PRÁVNÍ STYK S CIZINOU

Oddíl první

Obecná ustanovení

§ 375

(1) Podle ustanovení této hlavy se postupuje jen tehdy, nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak.

(2) Podle této hlavy se postupuje i v řízení o dožádáních mezinárodního trestního soudu ustanoveného na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo mezinárodního trestního tribunálu ustanoveného rozhodnutím Rady bezpečnosti Organizace spojených národů vydaným podle kapitoly VII Charty Organizace spojených národů, kterým je Česká republika vázána, (dále jen „tribunál“), pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Ustanovení § 376, 377 a § 432 odst. 1 se neuplatní.

(3) Na řízení a rozhodování o předání osoby mezinárodnímu trestnímu soudu nebo tribunálu se přiměřeně použije postup podle druhého oddílu této hlavy o vydávání, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Ustanovení § 392, § 393 odst. 1 písm. b) až j) a odst. 2 a § 399 odst. 2 se neuplatní.

(4) Na řízení a rozhodování o průvozu osoby územím České republiky pro účely řízení před mezinárodním trestním soudem nebo tribunálem nebo pro účely výkonu trestu uloženého mezinárodním trestním soudem nebo tribunálem se přiměřeně použije postup podle čtvrtého oddílu této hlavy, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(5) Na výkon rozhodnutí mezinárodního trestního soudu nebo tribunálu se přiměřeně použije postup podle sedmého oddílu této hlavy o uznávání a výkonu cizozemských rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Takovým rozhodnutím se rozumí i rozhodnutí mezinárodního trestního soudu nebo tri-

bunálu o restituci majetku nebo odškodnění obětí. Trestnost činu podle právního řádu České republiky (§ 449) se nevyžaduje. Ustanovení § 450 odst. 1 písm. d) až g) a § 451 odst. 1 se nepoužijí.

§ 376

Vzájemnost

(1) Není-li právní styk mezi Českou republikou a dožadujícím státem upraven mezinárodní smlouvou, orgány činné v trestním řízení České republiky vyhovějí takové žádosti, poskytne-li dožadující stát záruku, že vyhovějí obdobně žádosti orgánu České republiky.

(2) Podmiňuje-li dožadovaný stát v právním styku uvedeném v odstavci 1 vyhovění žádosti orgánu činného v trestním řízení České republiky zárukou vzájemnosti, může ji poskytnout Ministerstvo spravedlnosti, anebo, jde-li o přípravné řízení, Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Postup podle odstavců 1 a 2 je vyloučen, je-li vyřízení takové žádosti podmíněno podle ustanovení této hlavy existencí mezinárodní smlouvy.

§ 377

Ochrana zájmů státu

Žádosti orgánu cizího státu nelze vyhovět, jestliže by jejím vyřízením byla porušena Ústava České republiky nebo takové ustanovení právního řádu České republiky, na kterém je třeba bez výhrady trvat, anebo jestliže by vyřízením žádosti byl poškozen jiný významný chráněný zájem České republiky.

§ 378

Ochrana a použití informací

(1) Na poskytování informací orgány České republiky o jejich postupu podle ustanovení této hlavy se užije ustanovení § 8a přiměřeně.

(2) Orgány České republiky nezveřejní ani neposkytnou bez výslovného souhlasu příslušného orgánu cizího státu informace nebo důkazy získané od něj na základě žádosti přijaté nebo zasláné podle ustanovení této hlavy anebo v souvislosti s ní, ani je nepoužijí pro jiné účely, než pro které byly zaslány anebo vyžádány, jestliže je k tomu zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo jestliže informace nebo důkazy byly poskytnuty pouze pod podmínkou dodržení těchto omezení.

§ 379

Doručování žádostí

(1) Orgány České republiky mohou zahájit řízení podle této hlavy na základě žádosti orgánu cizího státu, která jim byla doručena telefonem, faxem nebo elektronicky podle zvláštních právních předpisů, nemají-li pochybnosti o její hodnověrnosti a nesnese-li

věc odkladu. Originál žádosti musí být následně předložen ve lhůtě stanovené dožadujícím orgánem.

(2) Doručení písemnosti v trestním řízení osobě v cizím státě poštou je možné, jen stanoví-li tak vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

(3) Žádosti podle této hlavy lze do cizího státu zasílat nebo z cizího státu přijímat i prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (dále jen „Interpol“), zejména nesnese-li věc odkladu.

(4) Prostřednictvím Interpolu je možno rovněž vyměňovat údaje a informace o době a dalších podrobnostech předávání, přebírání a převozu osob nebo věcí podle § 380.

§ 380

Převzetí a předávání osob a věcí

(1) Osobu vydávanou nebo předávanou z cizího státu na základě žádosti podle této hlavy převezme od orgánů cizího státu Policie České republiky. Osobu, která byla takto převzata, předá Policie České republiky nejbližší vazební věznice nebo jiné věznice, pokud není v ustanoveních této hlavy stanoveno jinak. O umístění této osoby do věznice informuje věznice, která ji převzala, bez odkladu příslušný soud a státního zástupce, který vykonává ve věznici dozor.

(2) Osobu vydávanou nebo předávanou do cizího státu na základě žádosti podané podle ustanovení této hlavy převezme Policie České republiky od vazební věznice nebo věznice a předá ji orgánům cizího státu.

(3) Průvoz osoby územím České republiky podle § 422 až 424 provede Policie České republiky.

(4) Policie České republiky provede rovněž předání nebo vrácení věci podle § 441 a převzetí nebo vrácení věci předané z cizího státu na žádost orgánů České republiky, pokud věc není možné nebo vhodné zaslat poštou, jakož i průvoz věci územím České republiky na žádost orgánů cizího státu.

(5) Osoby, které se podle ustanovení této hlavy předávají orgánům cizího státu anebo které se od orgánů cizího státu přebírají, nemusí být vybaveny pro účely překročení státních hranic cestovními doklady.

§ 381

Způsob rozhodování soudů

V řízení podle této hlavy rozhoduje soud usnesením, nestanoví-li ustanovení této hlavy jinak.

§ 382

Náklady

(1) Náklady, které vznikly orgánu České repu-

bliky při vyřizování žádosti orgánu cizího státu podle této hlavy, nese stát.

(2) Pokud vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, umožňuje úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 nebo jejich části od dožadujícího státu, anebo i bez takové mezinárodní smlouvy, je-li to ve vzájemném styku státu dožadujícího a dožádaného obvyklé, předloží orgán, kterému náklady vznikly, Ministerstvu spravedlnosti vyčíslení těchto nákladů, jejich odůvodnění a údaje o bankovním spojení za účelem uplatnění jejich úhrady u dožadujícího státu.

(3) Náklady, které vznikly cizímu státu v souvislosti se žádostí orgánu České republiky a jejichž úhradu dožádaný stát uplatnil v souladu s vyhlášenou mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, nebo i bez takové mezinárodní smlouvy, je-li to ve vzájemném styku státu dožadujícího a dožádaného obvyklé, nese stát. Náklady, které vznikly cizímu státu při průvozu osoby nebo věci územím jeho státu z jiného státu na území České republiky v souvislosti se žádostí orgánu České republiky a jejichž úhradu tento stát žádá, nese stát. Oprávnění požadovat úhradu těchto nákladů po odsouzeném v rámci náhrady nákladů trestního řízení tím není dotčeno.

Oddíl druhý

Vydávání

Vyžádání z ciziny

§ 383

(1) Orgánem oprávněným vyžádat obviněného z cizího státu je Ministerstvo spravedlnosti. Činí tak na žádost soudu, který vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz podle § 384.

(2) Lze-li důvodně předpokládat, že obviněný nebude z cizího státu vydán, Ministerstvo spravedlnosti informuje o této skutečnosti neprodleně soud, který vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz, s uvedením důvodů, pro které lze očekávat, že obviněný nebude z cizího státu vydán.

(3) Na základě informace podle odstavce 2 může soud po přezkoumání důvodů, pro které lze očekávat, že obviněný nebude z cizího státu vydán, mezinárodní zatýkácí rozkaz zrušit. Rozhodnutí učiní v neveřejném zasedání.

(4) Nejde-li o řízení o vydání pro účely výkonu trestu odnětí svobody, může státní zástupce proti rozhodnutí podle odstavce 3 podat stížnost, která má odkladný účinek.

§ 384

(1) Zdržuje-li se obviněný v cizím státě a je-li třeba ho vyžádat, vydá předseda senátu nebo soudce

příslušného soudu mezinárodní zatýkácí rozkaz (dále jen „zatýkácí rozkaz“). V přípravném řízení tak učiní na návrh státního zástupce.

(2) Zatýkácí rozkaz musí obsahovat

- a) název, adresu, číslo telefonu, faxu a elektronickou adresu orgánu, který zatýkácí rozkaz vydal,
- b) jméno a příjmení obviněného, další osobní údaje umožňující jeho identifikaci a údaje o státní příslušnosti, popřípadě i jeho popis, fotografii a otisky prstů,
- c) vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání,
- d) zákonné pojmenování trestného činu s doslovným zněním příslušných zákonných ustanovení, včetně stanovené trestní sazby pro daný trestný čin,
- e) ustanovení o promlčení a popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do vydání zatýkácího rozkazu uplynula doba delší než 3 roky.

(3) Zatýkácí rozkaz pro účely vyžádání odsouzeného z cizího státu k výkonu trestu odnětí svobody musí kromě údajů uvedených v odstavci 2 písm. a) až d) obsahovat též údaj, kterým soudem a k jakému trestu byl odsouzen, a údaje o způsobu zajištění práv obhajoby obviněného v řízení, pokud byl rozsudek vydán v řízení proti uprchlému nebo v jeho nepřítomnosti, s připojením znění § 306a. Zatýkácí rozkaz musí obsahovat také ustanovení o promlčení a dále popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od právní moci rozsudku do vydání zatýkácího rozkazu uplynula doba delší než 5 let. K zatýkácímu rozkazu se připojí originál nebo opis rozsudku s doložkou právní moci.

(4) Zatýkácí rozkaz musí být opatřen podpisem soudce, který ho vydal, a otiskem kulatého razítka soudu. Je-li dožádanému státu nutno doručit i překlad zatýkácího rozkazu do cizího jazyka, připojí k němu soud překlad vyhotovený tlumočnickem. Totéž platí i pro překlad rozsudku, pokud jde o vyžádání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody.

(5) Zatýkácí rozkaz pozbývá platnosti

- a) jeho zrušením,
- b) dodáním vydané osoby soudu, který zatýkácí rozkaz vydal, nebo
- c) předáním vydané osoby jinému orgánu v České republice, který je oprávněn ji přijmout.

(6) Soud, který zatýkácí rozkaz vydal, ho zruší, pokud zanikly důvody, pro které jej vydal, nebo zjistí-li se dodatečně důvody, pro které jej nelze vydat (§ 385). O zrušení zatýkácího rozkazu neprodleně informuje Ministerstvo spravedlnosti, jemuž též doručí usnesení o zrušení zatýkácího rozkazu. Ministerstvo spravedlnosti zajistí provedení nezbytných opatření.

§ 385

Soud zatýkáci rozkaz nevydává, jestliže

- a) předpokládá uložení jiného trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo nepodmíněného trestu odnětí svobody kratšího než čtyři měsíce,
- b) trest odnětí svobody, který má být vykonán, nebo jeho zbytek je kratší než čtyři měsíce,
- c) vydáním by České republice vznikly náklady nebo důsledky zjevně nepřiměřené veřejnému zájmu na trestním stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody osoby, o jejíž vydání jde,
- d) vyžádáním z cizího státu by byla osobě, o jejíž vydání jde, způsobena újma zjevně nepřiměřená významu trestního řízení anebo následkům trestného činu, zejména s ohledem na její věk, sociální postavení anebo rodinné poměry.

§ 386

(1) Nesnese-li věc odkladu, může Ministerstvo spravedlnosti na žádost předsedy senátu nebo soudce soudu příslušného pro vydání zatýkácího rozkazu požádat orgány cizího státu o uvalení předběžné vazby na obviněného. V přípravném řízení tak soud učiní na návrh státního zástupce. Žádost musí obsahovat údaje uvedené v § 384 odst. 2 písm. a) až e), jakož i prohlášení, že proti obviněnému byl anebo bude vydán zatýkáci rozkaz a bude následně požádáno o jeho vydání.

(2) Soud zašle zatýkáci rozkaz vyhotovený podle § 384 odst. 2 až 4 a opatřený překladem do příslušného jazyka Ministerstvu spravedlnosti dodatečně, nejpozději však ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy Ministerstvu spravedlnosti byla doručena žádost soudu podaná podle odstavce 1.

§ 387

(1) Obviněného, jehož cizí stát vydal, převezmou policejní orgány a dodají jej bez odkladu soudu, jehož předseda senátu zatýkáci rozkaz vydal. Jestliže je obviněný vydáván na základě zatýkácích rozkazů více soudů, odevzdá se soudu určenému Ministerstvem spravedlnosti.

(2) Nejde-li o vydání k výkonu trestu, předseda senátu je povinen obviněného do 24 hodin od odevzdání vyslechnout a rozhodnout o vazbě. Na řízení o vzetí do vazby se přiměřeně užití ustanovení § 67 až 74.

(3) Doba strávená převozem obviněného do České republiky se nezapočítává do lhůt podle § 71; tato doba se však započte do délky výkonu trestu vykonávaného v České republice.

§ 388

(1) Byl-li obviněný vydán cizím státem s výhradou, je nutno výhradě vyhovět.

(2) Jestliže byla osoba vyžádána nebo vydána k výkonu trestu odnětí svobody jen pro některý z trestných činů, za které byl dříve uložen úhrnný anebo souhrnný trest, soud ve veřejném zasedání stanoví přiměřený trest za trestné činy, na které se vydání vztahuje.

(3) Jestliže dožádaný stát vydá k výkonu trestu odnětí svobody osobu, které byl trest uložen pravomocným rozsudkem, s výhradou vůči řízení, které vydání předcházelo, soud ve veřejném zasedání vydanou osobu vyslechne a

- a) jestliže vydaná osoba souhlasí s výkonem uloženého trestu, soud rozhodne, že se rozsudek vykoná, nebo
- b) jestliže vydaná osoba s výkonem uloženého trestu nesouhlasí, soud v potřebném rozsahu zruší rozsudek a současně rozhodne o vazbě; v dalším řízení postupuje přiměřeně podle § 306a.

(4) K řízení podle odstavce 3 je příslušný soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 3 písm. b) je přípustná stížnost, která má, jestliže nejde o rozhodnutí o vazbě, odkladný účinek.

§ 389

Zásada speciality

(1) Obviněný může být stíhán jen pro trestné činy, pro které byl vydán, ledaže

- a) po svém propuštění z vazby anebo výkonu trestu odnětí svobody se zdržuje na území České republiky více než 45 dní, přestože ho mohl opustit,
- b) opustil území České republiky a dobrovolně se vrátil zpět anebo byl na území České republiky dopraven z třetího státu zákonným způsobem,
- c) dožádaný stát se vzdal uplatnění zásady speciality anebo udělil dodatečný souhlas k trestnímu stíhání pro další trestné činy, nebo
- d) se v řízení o jeho vydání výslovně vzdal práva na uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ke konkrétním trestným činům spáchaným před jeho vydáním.

(2) Jestliže se vydaná osoba nevzdala uplatnění zásady speciality podle odstavce 1 písm. d) a pokud to připouští vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, soud, který vydal zatýkáci rozkaz, takovouto osobu vyslechne za přítomnosti jejího obhájce a poučí ji o možnosti vzdát se práva na uplatnění zásady speciality, jakož i o důsledcích tohoto prohlášení. Do protokolu soud uvede trestné činy, kterých se toto prohlášení týká, a to jejich zákonným

pojmenováním, číselným označením a popisem skutku tak, aby nemohly být zaměněny s jiným trestným činem.

(3) Za dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. c) se považuje rovněž žádost dožádaného státu o převzetí trestního stíhání vydané osoby pro trestné činy spáchané na jeho území před jejím vydáním. To platí i ohledně trestního oznámení podaného dožádaným státem.

(4) Na podání žádosti o dodatečný souhlas dožádaného státu s trestním stíháním pro jiný trestný čin, než který byl předmětem původní žádosti o vydání, se přiměřeně použijí § 383 a 384.

(5) Do doby, než dožádaný stát vydá dodatečný souhlas se stíháním pro další trestné činy, lze v řízení o těchto trestných činech provádět jen neodkladné nebo neopakovatelné úkony.

(6) Odstavce 1 až 4 se přiměřeně použijí rovněž na výkon trestu odnětí svobody, který byl vydané osobě uložen soudem České republiky před jejím vydáním a který nebyl předmětem původní žádosti o vydání.

§ 390

Dočasné převzetí vydávané osoby

(1) Jestliže dožádaný stát po povolení vydání nepředá vydanou osobu na území České republiky z důvodu, že je trestně stíhána orgány tohoto státu nebo má vykonat trest odnětí svobody uložený jeho orgány v souvislosti s jiným trestným činem, než který byl předmětem žádosti o vydání, předseda senátu nebo soudce, který vydal zatýkací rozkaz, může požádat Ministerstvo spravedlnosti o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby na území České republiky za účelem provedení úkonů nezbytných pro ukončení trestního stíhání. V přípravném řízení tak učiní na návrh státního zástupce.

(2) Soud v žádosti, kterou předloží Ministerstvu spravedlnosti, uvede, pro které úkony je přítomnost vyžádané osoby potřebná, s uvedením dne nebo časového období, na které je třeba její přítomnost zajistit.

(3) Na řízení o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby se přiměřeně použije ustanovení § 440.

Vydání do ciziny

§ 391

(1) Pro přijetí žádosti orgánů cizího státu o vydání osoby z České republiky do cizího státu je příslušné Ministerstvo spravedlnosti. Účinky doručení má i doručení žádosti Nejvyššímu státnímu zastupitelství, které žádost předá příslušnému státnímu zástupci k provedení předběžného šetření podle § 394; kopii žádosti vždy doručí Ministerstvu spravedlnosti.

Není-li příslušný státní zástupce znám, postoupí žádost Ministerstvu spravedlnosti.

(2) K žádosti cizího státu o vydání musí být připojen

- a) originál nebo ověřená kopie odsuzujícího rozsudku, zatýkacího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem,
- b) popis skutku, pro který se vydání žádá, včetně uvedení doby a místa jeho spáchání a jeho právní kvalifikace,
- c) znění použitých právních předpisů dožadujícího státu.

(3) Jestliže k žádosti nebyly připojeny listiny a údaje uvedené v odstavci 2 anebo informace poskytnuté dožadujícím státem nejsou dostatečné, vyžádá Ministerstvo spravedlnosti, neumožňuje-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, přímý styk justičních orgánů, doplňující informace. V takovém případě může stanovit lhůtu pro jejich předložení.

§ 392

Trestné činy podléhající vydávání

(1) Vydání osoby do cizího státu je přípustné, jestliže skutek, pro který se vydání žádá, je podle trestního zákona České republiky trestným činem a horní hranice trestu odnětí svobody, který je možné za tento trestný čin uložit podle trestního zákona České republiky, je nejméně jeden rok.

(2) Vydání osoby do cizího státu k výkonu již uloženého trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spočívajícího ve zbavení svobody (dále jen „ochranné opatření“) pro trestný čin podle odstavce 1 je přípustné, jestliže uložený trest nebo ochranné opatření, které mají být vykonány, anebo jejich zbytek, činí nejméně čtyři měsíce. Více uložených trestů nebo ochranných opatření anebo nevykonané zbytky takových trestů či ochranných opatření se počítají, je-li to podle povahy trestu nebo ochranného opatření možné.

(3) Jestliže cizí stát požádal o vydání osoby pro několik trestných činů, z nichž alespoň jeden splňuje podmínky uvedené v odstavci 1, vydání je přípustné i pro trestní stíhání vedené pro jiné trestné činy anebo za účelem výkonu jiných trestů, pro které by jinak z důvodu výměry trestu anebo zbytku trestu nebylo přípustné.

§ 393

Nepřípustnost vydání

(1) Vydání osoby do cizího státu je nepřípustné, jestliže

- a) jde o státního občana České republiky,
- b) jde o osobu, které bylo v České republice přiznáno postavení azylanta, v rozsahu ochrany po-

skytuté této osobě zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou,

- c) trestní stíhání nebo výkon trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny,
- d) trestní stíhání je nepřípustné v důsledku udělení milosti či amnestie,
- e) trestný čin, pro který se vydání žádá, má výlučně politický anebo vojenský charakter,
- f) trestný čin spočívá v porušení daňových, celních, devizových předpisů anebo v porušení jiných finančních práv státu,
- g) trestný čin byl spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy s ohledem na zvláštní okolnosti spáchání trestného činu je třeba dát přednost provedení trestního stíhání v dožadujícím státě z důvodů náležitého zjištění skutkového stavu a z důvodů týkajících se výměry trestu anebo jeho výkonu,
- h) za trestný čin, pro který se vydání žádá, je možné v dožadujícím státě uložit trest smrti, kromě případu, kdy dožadující stát zaručí, že trest smrti nebude uložen,
- i) dožadující stát žádá o vydání k vykonání trestu smrti, anebo
- j) vyžádaná osoba nebyla za trestný čin podle právního řádu České republiky v době jeho spáchání trestně odpovědná anebo jsou dány jiné důvody vylučující její trestní odpovědnost.

(2) Má-li být osoba vydána do státu, jenž je smluvní stranou Úmluvy k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, k důvodům nepřípustnosti vydání podle odstavce 1 písm. c) a d) se nepřihlíží.

§ 394

Předběžné šetření

(1) Státní zástupce krajského státního zastupitelství, jemuž Ministerstvo spravedlnosti nebo Nejvyšší státní zastupitelství zaslalo žádost cizího státu o vydání nebo který se dozvěděl o trestném činu, pro který by cizí stát mohl žádat o vydání, provede předběžné šetření. Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda vydání osoby do cizího státu nebrání skutečnosti uvedené v § 393 odst. 1.

(2) Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby podle § 395 nebo vyžádáním potřebných zpráv.

(3) V řízení o vydání musí osoba, o jejíž vydání jde, mít obhájce.

(4) Státní zástupce takovou osobu vyslechne a seznámí ji s obsahem žádosti o vydání, pokud tak již

neučinil v průběhu zadržení podle § 395 odst. 1. Jestliže tato osoba uvádí okolnosti vyvracející podezření a nabízí o nich důkazy, které mohou být bez značných průtahů provedeny, vztahuje se předběžné šetření i na ně.

(5) Ministerstvo spravedlnosti na podnět státního zástupce, případně i bez tohoto podnětu, vrátí žádost o vydání orgánu státu, který o vydání požádal, jestliže

- a) osoba, o jejíž vydání bylo žádáno, zemřela,
- b) osoba, o jejíž vydání bylo žádáno, není podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- c) osobu, o jejíž vydání bylo žádáno, nelze zadržet,
- d) osoba, o jejíž vydání bylo žádáno, se zdržuje mimo území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- e) nebyl dán souhlas podle § 389 odst. 1 písm. c) a d), nebo
- f) ve vyžadujícím státě došlo k promlčení trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody.

(6) Předběžné šetření je ukončeno podáním návrhu podle § 397 odst. 1 nebo vrácením žádosti podle odstavce 5.

§ 395

Zadržení

(1) Je-li dán důvod vazby, může státní zástupce nebo na jeho příkaz policejní orgán zadržet osobu, o jejíž vydání jde. Policejní orgán je oprávněn zadržení takové osoby provést i bez předchozího příkazu státního zástupce, jestliže věc nesnese odkladu a příkaz státního zástupce nelze předem opatřit. Je však povinen provedené zadržení státnímu zástupci bezodkladně ohlásit a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, i další materiál, který státní zástupce potřebuje, aby popřípadě mohl podat návrh na vzetí do předběžné vazby (§ 396 odst. 1). Návrh musí být podán tak, aby zadržená osoba mohla být nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdána soudu, jinak musí být propuštěna na svobodu.

(2) Policejní orgán, který provedl zadržení, zadržanou osobu vyslechne a o výsledku sepíše protokol, v němž označí místo, čas a bližší okolnosti zadržení a uvede osobní údaje zadržené osoby, jakož i podstatné důvody zadržení. Zadržanou osobu je rovněž povinen již v průběhu zadržení poučit o možnosti zkráceného vydávacího řízení a jeho podmínkách. Zadržaná osoba má právo zvolit si obhájce, hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby a radit se s ním již v průběhu zadržení; má též právo požadovat, aby obhájce byl přítomen výsledku při jejím zadržení, ledaže je obhájce ve lhůtě v protokolu uvedené nedosažitelný. O těchto právech je třeba podezřelého poučit a poskytnout mu plnou možnost jejich uplatnění.

(3) Nenařídí-li státní zástupce na podkladě dalšího šetření propuštění takové osoby ze zadržení, je povinen ji nejpozději do 48 hodin od zadržení odevzdat krajskému soudu s návrhem na vzetí do předběžné vazby (§ 396 odst. 1).

§ 396

Předběžná vazba

(1) Jestliže zjištěné skutečnosti odůvodňují obavu z útěku osoby, o jejíž vydání jde, může předseda senátu krajského soudu na návrh státního zástupce provádějícího předběžné šetření rozhodnout o jejím vzetí do vazby (dále jen „předběžná vazba“).

(2) K rozhodnutí podle odstavce 1 je příslušný krajský soud, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena.

(3) Před rozhodnutím o vazbě musí předseda senátu krajského soudu osobu, o jejíž vydání jde, vyslechnout. Tato osoba má právo požadovat, aby při jejím výslechu byl přítomen obhájce. Lhůty uvedené v hlavě čtvrté, v nichž je třeba rozhodnout o vazbě zadržené osoby a této osobě rozhodnutí o vazbě oznámit, se obdobně vztahují i na řízení o předběžné vazbě a vydávací vazbě (§ 397 odst. 3).

(4) Jestliže byla osoba, o jejíž vydání jde, vzata do předběžné vazby anebo do vydávací vazby (§ 397 odst. 3), na styk s obhájcem, advokátem a na její korespondenci se přiměřeně použijí předpisy o výkonu vazby.

(5) Státní zástupce příslušného krajského státního zastupitelství rozhodne na návrh osoby, o jejíž vydání jde, nebo i bez návrhu o jejím propuštění z vazby, pominou-li důvody, pro které tato osoba byla podle odstavce 1 vzata do vazby, pokud dosud nebylo rozhodnuto o přípustnosti vydání do cizího státu podle § 397. O propuštění takové osoby z vazby rozhodne též tehdy, jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez žádosti cizího státu o vydání a tato žádost nebyla České republice doručena do 40 dnů ode dne vzetí do předběžné vazby. Propuštění z vazby v takovém případě nevyklučuje nové vzetí do vazby, pokud žádost o vydání je doručena dodatečně.

(6) Na řízení o žádosti osoby o propuštění z předběžné nebo vydávací vazby (§ 397 odst. 3) se přiměřeně použijí ustanovení § 72 odst. 2, § 73, 73a a § 73b odst. 3.

(7) Proti usnesení, jímž bylo podle odstavce 1 rozhodnuto o vzetí do vazby, a proti usnesení, jímž podle odstavce 5 byla osoba, o jejíž vydání jde, propuštěna z vazby, nebo jímž byla její žádost o propuštění z vazby zamítnuta, lze podat stížnost, jež má s výjimkou rozhodnutí o vzetí do vazby odkladný účinek.

§ 397

Rozhodnutí soudu a vydávací vazba

(1) Po skončení předběžného šetření rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání krajský soud, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena, zda je vydání přípustné. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se nepoužije.

(2) Vysloví-li soud, že vydání není přípustné, a osoba, o jejíž vydání jde, je ve vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud omezení osobní svobody této osoby nevyplývá z jiného zákonného důvodu.

(3) Vysloví-li, že vydání je přípustné, vezme osobu, o jejíž vydání jde, do vydávací vazby, pokud tak již neučinil předseda senátu podle § 396 odst. 1. Vazebními důvody podle § 67 není přitom vázán. Pokud se osoba již v době rozhodování podle odstavce 1 nacházela v předběžné vazbě podle § 396 odst. 1, soud rozhodne o přeměně této vazby na vazbu vydávací. Byla-li osoba vydána do České republiky z cizího státu, může soud rozhodnout o tom, že vydání je přípustné pouze v případě, že vydávající stát s vydáním do dalšího státu souhlasí. Byla-li tato osoba do České republiky předána na základě evropského zatýkacího rozkazu, může soud rozhodnout o tom, že vydání je přípustné pouze v případě, že předávající stát s vydáním do dalšího státu souhlasí.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 2 a 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek. Jde-li o rozhodnutí o propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vazby, má stížnost státního zástupce odkladný účinek pouze tehdy, byla-li stížnost podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.

(5) Po právní moci rozhodnutí uvedeného v odstavci 3 předseda senátu krajského soudu předloží věc Ministerstvu spravedlnosti. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu, může věc předložit Nejvyššímu soudu k přezkoumání.

(6) Předložením věci Nejvyššímu soudu se vydávací vazba přeměňuje na vazbu předběžnou. Nejvyšší soud po přezkoumání věci postupuje přiměřeně podle odstavců 2, 3 a 5.

§ 398

Zkrácené vydávací řízení

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, před soudem prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je uveden v zatýkacím rozkazu a v žádosti o vydání, státní zástupce předloží věc Ministerstvu spravedlnosti s návrhem, aby ministr spravedlnosti povolil vydání bez toho, aniž by předtím soud rozhodl o přípustnosti vydání.

(2) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas se svým vydáním vyjádří až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 397 odst. 1 zpět a postupuje podle odstavce 1. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(3) Osoba, o jejíž vydání jde, musí být předem poučena o významu souhlasu s vydáním a o následcích, které jsou s takovým prohlášením spojeny. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(4) Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o přípustnosti vydání, ačkoliv s ním osoba, o jejíž vydání jde, vyslovila souhlas, může věc vrátit státnímu zástupci s tím, že je třeba, aby o přípustnosti vydání nejprve rozhodl podle § 397 soud.

(5) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlasí s vydáním do cizího státu, státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh krajskému soudu, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla zadržena, na vzetí této osoby do vydávací vazby (§ 397 odst. 3).

(6) Na řízení o žádosti osoby o propuštění z vazby se přiměřeně použijí ustanovení § 72 odst. 2 a § 73b odst. 3. Pro rozhodování o žádostech obviněného o propuštění z vazby je příslušný soud, který rozhodl o vydávací vazbě podle odstavce 5.

§ 399

Povolení a provedení vydání

(1) Vydání do cizího státu povoluje ministr spravedlnosti. Může tak učinit jen tehdy, jestliže krajský soud nebo Nejvyšší soud podle § 397 rozhodly, že vydání je přípustné, nejde-li o zkrácené vydávací řízení podle § 398.

(2) I když soud vysloví, že vydání osoby do cizího státu je přípustné, může ministr spravedlnosti rozhodnout, že vydání osoby nepovolí. Učiní tak zejména, jestliže

- a) je důvodná obava, že by trestní řízení v dožadujícím státě neodpovídalo zásadám článků 3 a 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, anebo trest odnětí svobody uložený nebo předpokládaný v dožadujícím státě by nebyl vykonán v souladu s požadavky článku 3 této Úmluvy,
- b) je důvodná obava, že vyžádaná osoba by v dožadujícím státě byla vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, příslušnosti k určité národnosti nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro její politické názory anebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení anebo při výkonu trestu odnětí svobody, anebo
- c) vydáním do cizího státu by osoba byla vzhledem

k jejímu věku a osobním poměrům při zohlednění závažnosti trestného činu, ze kterého je obviněna, zřejmě nepřiměřeně postižena.

(3) I když soud vysloví, že vydání osoby do cizího státu je přípustné, ministr spravedlnosti rozhodne, že vydání osoby nepovolí, jestliže rozhodl o přednosti vykonání evropského zatýkacího rozkazu podle § 420 odst. 3.

(4) Vydání po jeho povolení a s tím související propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vazby zařídí předseda senátu krajského soudu, který rozhodl o vydávací vazbě.

(5) Ministr spravedlnosti nařídí propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vydávací vazby poté, co mu byla věc předložena podle § 397 odst. 5 nebo § 398 odst. 1, a poté, co rozhodl o tom, že tato osoba vydána nebude. Propuštění zajistí předseda senátu krajského soudu, který ve věci rozhodoval.

§ 400

Odklad vydání a dočasné předání

(1) Jestliže je přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, nezbytná v České republice pro účely ukončení trestního stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem žádosti o její vydání do cizího státu, ministr spravedlnosti po rozhodnutí o povolení vydání může odložit vydání této osoby do dožadujícího státu.

(2) Ministr spravedlnosti může rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde, do dožadujícího státu k vykonání nezbytných procesních úkonů trestního řízení. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než šest měsíců, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky.

(3) Lhůtu uvedenou v odstavci 2 je možno po dohodě s příslušným orgánem dožadujícího státu prodloužit. Tohoto prodloužení nesmí být využito k jinému účelu, než pro který bylo původně dočasné předání povoleno. Dočasné předání je možno provést opakovaně.

(4) Na dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde, se přiměřeně použijí ustanovení § 438 a 439.

(5) Jestliže byla v době dočasného předání osoba, o jejíž vydání jde, na území dožadujícího státu pravomocně odsouzena pro trestný čin, pro který bylo vydání povoleno, může ministr spravedlnosti na návrh dožadujícího státu rozhodnout o odkladu jejího návratu na území České republiky do doby, dokud neukončí výkon trestu odnětí svobody na území dožadujícího státu. Tento postup je vyloučen, jestliže trestní stíhání osoby, o jejíž vydání jde, v České republice nebylo pravomocně skončeno.

(6) Doba, po kterou byla osoba v době dočasného

předání ve vazbě v cizím státě, se započítává do doby výkonu trestu vykonávaného v České republice jen v rozsahu, ve kterém nebyla započítána do výkonu trestu uloženého na území dožadujícího státu. Doba strávená ve výkonu trestu uloženého na území dožadujícího státu se do doby výkonu trestu vykonávaného v České republice nezapočítává.

§ 401

Vyřízení žádostí více cizích států o vydání

(1) Jestliže byly orgánům České republiky doručeny žádosti více cizích států o vydání téže osoby, podmínky přípustnosti vydání se posoudí ve vztahu ke každé z těchto žádostí samostatně.

(2) Jestliže soud rozhodl, že vydání je přípustné do více cizích států, anebo jestliže vyžádaná osoba vysloví souhlas s vydáním do více cizích států, rozhodne ministr spravedlnosti spolu s povolením vydání i o tom, kterému státu bude vyžádaná osoba vydána. Současně může udělit souhlas s vydáním této osoby do dalšího státu, který o její vydání požádal.

§ 402

Rozšíření vydání na jiný trestný čin

(1) Ustanovení tohoto oddílu se přiměřeně užití na řízení o žádosti cizího státu, jemuž byla určitá osoba vydána, o udělení souhlasu

- a) ke stíhání pro jiný trestný čin spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno,
- b) k vykonání trestu uloženého za jiný trestný čin, než pro který bylo vydání povoleno, nebo
- c) k vydání třetímu státu k trestnímu stíhání anebo k výkonu trestu odnětí svobody.

(2) Příslušnými k řízení jsou orgány, které byly činné ve věci původní žádosti o vydání této osoby do cizího státu.

Oddíl třetí

Zvláštní ustanovení pro předávání osob mezi členskými státy Evropské unie na základě evropského zatýkacího rozkazu

§ 403

Obecné ustanovení

(1) Ustanovení tohoto oddílu se použijí ve stávených případech pro předávání osob mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členské státy“) na základě evropského zatýkacího rozkazu a pro související úkony.

(2) Česká republika může předat vlastního ob-

čana jinému členskému státu Evropské unie pouze za podmínky vzájemnosti.

(3) Ustanovení oddílu druhého se na předávání osob mezi členskými státy užití jen tehdy, pokud ustanovení oddílu třetího nestanoví jinak.

§ 404

Evropský zatýkací rozkaz

(1) Evropským zatýkacím rozkazem se rozumí zatýkací rozkaz vydaný v souladu s předpisy Evropské unie.

(2) Evropský zatýkací rozkaz může vydat justiční orgán členského státu (dále jen „vyžadující stát“) proti osobě, která se zdržuje v jiném členském státě (dále jen „předávající stát“), je-li třeba vyžádat její předání za účelem trestního stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody,

- a) je-li stíhána pro trestný čin, za který podle právních předpisů vyžadujícího státu může být odsouzena k trestu odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvanáct měsíců nebo jí může být uloženo ochranné opatření spojené s omezením svobody v délce nejméně dvanáct měsíců, nebo
- b) byla-li odsouzena k trestu odnětí svobody v délce nejméně čtyř měsíců, anebo jí bylo uloženo ochranné opatření spojené s omezením svobody v délce nejméně čtyř měsíců.

Předání z jiného členského státu do České republiky

§ 405

(1) Zdržuje-li se obviněný v předávajícím státě a je-li třeba jej vyžádat, vydá za podmínek podle § 404 v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce a v řízení před soudem předseda senátu evropský zatýkací rozkaz.

(2) Evropský zatýkací rozkaz musí obsahovat

- a) jméno a příjmení obviněného, další osobní údaje umožňující jeho identifikaci a údaje o státní příslušnosti, jeho popis, případně fotografii a otisky prstů,
- b) název, adresu, číslo telefonu a faxu a elektronickou adresu orgánu, který vydal evropský zatýkací rozkaz,
- c) údaj o tom, zda existuje vykonatelný rozsudek, příkaz k zatčení podle § 69, mezinárodní zatýkací rozkaz podle § 384 nebo jiné vykonatelné rozhodnutí mající týž účinek, které se týká téhož činu, pro nějž je evropský zatýkací rozkaz vydán,
- d) zákonné pojmenování trestného činu s doslovným zněním příslušných zákonných ustanovení, včetně stanovené trestní sazby pro daný trestný čin podle právních předpisů vyžadujícího členského státu,

e) vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa, způsobu spáchání, míry účasti obviněného na trestném činu a následky trestného činu, pokud je možno je uvést, a

f) ustanovení o promlčení a dále popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do vydání evropského zatýkacího rozkazu uplynula doba více jak 3 roky.

(3) Evropský zatýkací rozkaz pro účely vyžádání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody musí kromě údajů uvedených v odstavci 2 písm. a) až d) obsahovat též údaj, kterým soudem a k jakému trestu byl odsouzen, a dále údaje o způsobu zajištění práv obhajoby obviněného v řízení, pokud byl rozsudek vydán v řízení proti uprchlému nebo v jeho nepřítomnosti, s připojením znění § 306a. Evropský zatýkací rozkaz musí obsahovat také ustanovení o promlčení a dále popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby, pokud od právní moci rozsudku do vydání evropského zatýkacího rozkazu uplynula doba více jak 5 let.

(4) Pokud některý z trestných činů, pro které je vyžadováno předání, je trestným činem podle § 412, soud tuto skutečnost na evropském zatýkacím rozkazu označí.

(5) Evropský zatýkací rozkaz doručí soud, který jej vydal, příslušnému orgánu předávajícího státu v souladu s právním řádem předávajícího státu v úředním nebo v jednom z úředních jazyků předávajícího státu či v jiném jazyce, v němž je předávající stát ochoten evropský zatýkací rozkaz přijmout. Stejnopis evropského zatýkacího rozkazu se současně doručí Ministerstvu spravedlnosti. Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou vzor evropského zatýkacího rozkazu, jiný než úřední jazyk nebo jazyky, v nichž členské státy přijmou evropský zatýkací rozkaz, a podrobnosti jeho doručování.

(6) Ustanovení § 384 odst. 4 a 5, § 387 a 388 se v tomto řízení užití obdobně. Byl-li obviněný do České republiky předán z členského státu, jehož je občanem nebo tam má trvalý pobyt, s výhradou, že v případě, že nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření v České republice, bude pro výkon trestu nebo ochranného opatření, které budou v České republice případně uloženy, vrácen zpět do tohoto členského státu, předseda senátu v případě odsuzujícího rozsudku tomuto členskému státu doručí rozsudek ve lhůtě do 30 dnů od jeho právní moci s překladem do úředního jazyka předávajícího státu.

(7) Byl-li obviněnému, který byl do České republiky předán z jiného členského státu, uložen trest odnětí svobody či ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody, soud započítá do celkové doby odnětí svobody dobu vazby vykonané v souvislosti s výkonem evropského zatýkacího rozkazu.

§ 406

Zásada speciality

(1) Osobu, která byla předána z jiného členského státu, nelze stíhat, omezit její osobní svobodu či ji osobní svobody zbavit pro jiný trestný čin spáchaný před předáním než ten, pro který byla předána; to neplatí, jestliže

- a) předaná osoba po svém propuštění z vazby, z výkonu trestu odnětí svobody nebo z ochranného opatření spojeného s omezením či zbavením osobní svobody neopustila do 45 dnů území České republiky, přestože ho mohla opustit nebo se na území České republiky vrátila poté, co ho opustila,
- b) za tento jiný trestný čin nelze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující osobní svobodu, nebo vydat zatýkací rozkaz,
- c) předané osobě hrozí uložení pouze peněžitého trestu nebo trestu obecně prospěšných prací, přestože je lze za zákonem stanovených podmínek přeměnit na tresty odnětí svobody,
- d) předaná osoba souhlasila s předáním do České republiky a vzdala se práva na uplatnění zásady speciality podle odstavce 1,
- e) předaná osoba se po svém předání výslovně vzdala práva na uplatnění zásady speciality podle odstavce 1 vůči určitým trestným činům spáchaným před svým předáním,
- f) příslušný orgán předávajícího státu, který osobu předal, udělil souhlas se stíháním předané osoby pro další trestný čin spáchaný před jejím předáním.

(2) Prohlášení podle odstavce 2 písm. e) učiní osoba před soudem do protokolu za přítomnosti obhájce. Toto prohlášení nelze vzít zpět. Soud je povinen poučit předanou osobu o důsledcích vzdání se práva na uplatnění zásady speciality podle odstavce 1. Příslušným k řízení podle odstavce 2 písm. e) je soud, který vydal evropský zatýkací rozkaz, v přípravném řízení na návrh státního zástupce. Soud o obsahu tohoto prohlášení informuje příslušný orgán předávajícího státu.

(3) Má-li být osoba stíhána pro jiný trestný čin spáchaný před předáním než ten, pro který byla předána, a nejsou zde důvody podle odstavce 2, podá v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce a v řízení před soudem předseda senátu žádost o souhlas se stíháním pro jiné trestné činy. Pro žádost se použije § 405 obdobně.

§ 407

Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce, který vydal evropský za-

týkáci rozkaz, může požádat orgán předávajícího státu o výslech nebo dočasné převzetí osoby, na kterou vydal evropský zatýkáci rozkaz, na území České republiky pro účely trestního stíhání.

(2) V žádosti podle odstavce 1 je třeba uvést úkony, pro jejichž provedení je přítomnost vyžádané osoby potřebná, s uvedením dne nebo časového období, na které je třeba její přítomnost zajistit.

(3) Na řízení o zajištění dočasného převzetí vyžádané osoby se přiměřeně použije ustanovení § 440.

Předání z České republiky do jiného členského státu

§ 408

(1) Evropský zatýkáci rozkaz se doručí krajskému státnímu zastupitelství, v jehož obvodu má osoba, o jejíž předání jde, (dále jen „vyžádaná osoba“), pobyt nebo byla zadržena (pro účely tohoto oddílu dále jen „příslušné státní zastupitelství“).

(2) Byl-li evropský zatýkáci rozkaz doručen státnímu zastupitelství, které není příslušné podle odstavce 1, doručí toto státní zastupitelství evropský zatýkáci rozkaz příslušnému státnímu zastupitelství a informuje o tom orgán vyžadujícího státu. Stejně se postupuje, byl-li evropský zatýkáci rozkaz doručen Ministerstvu spravedlnosti nebo Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(3) Soudem příslušným k rozhodnutí o předání do vyžadujícího státu je krajský soud, u něhož působí krajské státní zastupitelství příslušné podle odstavce 1 (dále jen „příslušný soud“).

§ 409

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zjistit, zda jsou tu podmínky pro předání na základě evropského zatýkáciho rozkazu.

(2) Státní zástupce vyžádanou osobu vyslechne, pokud tak již neučinil v rámci zadržení podle § 410, a seznámí ji s obsahem evropského zatýkáciho rozkazu, s možností souhlasit s předáním a s důsledky tohoto souhlasu a dále s možností vzdát se uplatnění zásady speciality podle ustanovení § 406 odst. 1, včetně důsledků vzdání se uplatnění této zásady.

(3) Státní zástupce vrátí evropský zatýkáci rozkaz orgánu vyžadujícího státu, jestliže

- a) došlo k úmrtí vyžádané osoby,
- b) vyžádaná osoba není podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které je evropský zatýkáci rozkaz vydán,
- c) vyžádanou osobu nelze zadržet,
- d) vyžádaná osoba se zdržuje mimo území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,

e) evropský zatýkáci rozkaz byl doručen po právní moci rozhodnutí o předání vyžádané osoby nebo rozhodnutí o jejím vydání,

f) nebyl dán souhlas členského státu podle § 421 odst. 1,

g) nebyl dán souhlas státu, který není členským státem (dále jen „třetí stát“) podle § 421 odst. 3, nebo

h) ve vyžadujícím státě došlo k promlčení trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření.

§ 410

Zadržení a předběžná vazba

Pro zadržení a předběžnou vazbu vyžádané osoby se užijí ustanovení § 395 a 396 obdobně.

§ 411

Rozhodnutí soudu a předávací vazba

(1) O předání rozhodne po skončení předběžného šetření na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání příslušný soud. Na žádost orgánu vyžadujícího státu, který vydal evropský zatýkáci rozkaz, soud ve veřejném zasedání vyžádanou osobu vyslechne s přihlédnutím k podmínkám stanoveným dohodou s orgánem vyžadujícího státu. O předání informuje soud příslušný útvar Policie České republiky, aby mohlo být ve stanovené lhůtě zorganizováno předání osoby.

(2) Na žádost orgánu cizího státu, který vydal evropský zatýkáci rozkaz, soud umožní přítomnost zástupců tohoto cizího orgánu u veřejného zasedání. Pro možnost zástupce tohoto orgánu cizího státu položit vyslychané osobě doplňující otázky platí ustanovení § 432 odst. 4 obdobně.

(3) Rozhodne-li příslušný soud o tom, že vyžádaná osoba předána nebude, a vyžádaná osoba je ve vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud omezení osobní svobody této osoby nevyplývá z jiného zákonného důvodu.

(4) Rozhodne-li příslušný soud o tom, že vyžádaná osoba předána bude, vezme vyžádanou osobu do předávací vazby, pokud tak již neučinil podle § 410. Vazebními důvody podle § 67 není přítomn vázán. Pokud obviněný již v době rozhodování podle odstavce 1 byl v předběžné vazbě podle § 410, soud rozhodne o přeměně této vazby na vazbu předávací. Pro předávací vazbu se použije ustanovení § 397 obdobně.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavců 1, 3 a 4 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek. Proti rozhodnutí o propuštění vyžádané osoby z vazby má stížnost státního zástupce odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.

(6) Soud zamítne předání vyžádané osoby pouze tehdy, jestliže

- a) čin není trestný podle práva obou států, pokud nejde o jednání podle § 412; to neplatí v případě daní, cel nebo měny, kdy nelze odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní a cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, cel a měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,
- b) na trestný čin, pro který je evropský zatýkací rozkaz vydán, se vztahuje amnestie, která byla udělena v České republice, anebo trestní stíhání či výkon trestu jsou v České republice promlčeny, jestliže stíhání tohoto trestného činu spadá do působnosti trestních právních předpisů České republiky,
- c) vyžádaná osoba byla v České republice nebo cizím státě za tentýž skutek již pravomocným rozhodnutím odsouzena a trest byl již vykonán nebo je právě vykonáván nebo ho již nelze vykonat anebo trestní řízení bylo v České republice nebo jiném členském státě pravomocným rozhodnutím skončeno, nebyla-li taková rozhodnutí v předepsaném řízení zrušena,
- d) vyžádaná osoba je v České republice trestně stíhána za stejný čin, pro který byl evropský zatýkací rozkaz vydán,
- e) tato osoba je státním občanem České republiky nebo má v České republice trvalý pobyt, její předání se vyžaduje k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného léčení nebo ochranné výchovy a osoba před příslušným soudem do protokolu prohlásí, že se odmítá podrobit výkonu tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě; toto prohlášení nelze vzít zpět.

(7) Je-li předáván státní občan České republiky nebo osoba, která má trvalý pobyt v České republice, do vyžadujícího státu k trestnímu stíhání, soud podmíní předání tím, že tato osoba bude vrácena k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného léčení nebo ochranné výchovy do České republiky, pokud jí bude uložen takový druh trestu nebo ochranného opatření a tato osoba po vynesení rozsudku ve vyžadujícím státě nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě. Takto soud postupuje pouze v případě, že vyžadující stát poskytl záruku, že osobu předá do České republiky k výkonu trestu nebo ochranného opatření. Není-li vyžadujícím státem záruka poskytnuta, soud předání vyžádané osoby zamítne.

(8) Je-li předávána do vyžadujícího státu osoba k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti, aniž tato osoba byla řádně informována o dnu a místě jednání, soud podmíní předání tím, že vyžadující stát poskytne této osobě možnost požádat o obnovu řízení a umožní jí přítomnost u soudního jednání.

(9) Je-li to nezbytné ke splnění účelu trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody uloženého osobě, která má být předána, za jiný trestný čin než ten, který je uveden v evropském zatýkacím rozkazu, může soud povolit předání takové osoby s odkladem do doby, kterou současně stanoví. Přitom přihlédne k odůvodněnému požadavku vyžadujícího státu na předání osoby ve lhůtě, v níž je nezbytné vůči ní ve vyžadujícím státě vykonat úkony, pro které má být osoba předána.

(10) Je-li předávána do vyžadujícího státu osoba, které byl v trestním řízení na území České republiky uložen trest odnětí svobody, soud podmíní předání tím, že tato osoba bude vrácena k výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbývající části, a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu. Tato lhůta nesmí být delší, než kolik činí délka dosud nevykonaného trestu odnětí svobody nebo jeho části. Doba, po kterou bude předaná osoba držena ve vazbě ve vyžadujícím státě na základě tohoto evropského zatýkacího rozkazu, se po navrácení této osoby zpět na území České republiky započítá do dosud nevykonaného trestu odnětí svobody nebo jeho části.

(11) Soud rozhodne o evropském zatýkacím rozkazu do 60 dnů od zadržení vyžádané osoby. Rozhodnutí soud neprodleně oznámí příslušnému orgánu vyžadujícího státu a rovněž příslušnému útvaru Policie České republiky, který zařadil osobu do pátrání v České republice. Dojde-li k předání, soud poskytne příslušnému orgánu vyžadujícího státu informace o délce trvání vazby v průběhu předávacího řízení na území České republiky. Odmítne-li soud předání podle odstavce 3, příslušnému orgánu vyžadujícího státu sdělí důvody tohoto odmítnutí.

(12) Nelze-li ve výjimečném případě rozhodnout ve lhůtě podle odstavce 11, rozhodne soud o evropském zatýkacím rozkazu ve lhůtě prodloužené o dalších 30 dnů. O tomto postupu informuje orgán vyžadujícího státu s uvedením důvodů.

(13) Nemůže-li soud rozhodnout o předání vyžádané osoby ani ve lhůtě prodloužené podle odstavce 12, informuje o této skutečnosti příslušný orgán vyžadujícího státu a Evropskou jednotku pro soudní spolupráci (Eurojust). Eurojust informuje prostřednictvím národního člena České republiky v Eurojustu. O předání rozhodne neprodleně po odstranění překážky bránící rozhodnutí.

§ 412

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

(1) V případě, kdy je předání požadováno pro trestné činy, za které je možno ve vyžadujícím státě uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně tři roky nebo nařídít ochranné opatření spojené s omezením svobody v délce nejméně tři roky

a které spočívají v jednání, které orgán vyžadujícího státu označí v evropském zatýkacím rozkazu jako jedno nebo více z jednání uvedených v odstavci 2, soud nezjišťuje, zda jde o čin trestný podle práva České republiky.

(2) Jednáním podle odstavce 1 se rozumí

- a) účast na zločinném spolčení,
- b) terorismus,
- c) obchod s lidmi,
- d) pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie,
- e) nedovolený obchod s drogami a psychotropními látkami,
- f) nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- g) korupce,
- h) podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- i) legalizace výnosů z trestné činnosti,
- j) padělání měny,
- k) počítačová trestná činnost,
- l) trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými a rostlinnými druhy a jejich plemeny a odrůdami,
- m) napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- n) vražda, těžká újma na zdraví,
- o) nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- p) únos, omezování osobní svobody a braní rukojmí,
- q) rasismus a xenofobie,
- r) organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- s) nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- t) podvodná jednání,
- u) vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- v) padělání a pirátství výrobků,
- w) padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- x) padělání platebních prostředků,
- y) nedovolený obchod s hormony a jinými růstovými stimulatory,
- z) nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- aa) obchod s odcizenými vozidly,
- bb) znásilnění,
- cc) žhářství,
- dd) trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,

- ee) únos letadla nebo plavidla,
- ff) sabotáž.

§ 413

Zkrácené předávací řízení

(1) Vyžádaná osoba může před příslušným soudem do protokolu prohlásit, že souhlasí se svým předáním do vyžadujícího státu; současně může do protokolu uvést, že se vzdává práva na uplatnění zásady speciality podle § 406 odst. 1. O důsledcích tohoto postupu je třeba vyžádanou osobu výslovně poučit.

(2) Souhlas udělený podle odstavce 1 nelze vzít zpět.

(3) Jestliže vyžádaná osoba učiní prohlášení podle odstavce 1, užije se ustanovení § 411 přiměřeně. Soud zamítne předání vyžádané osoby pouze v případech uvedených v § 411 odst. 6 písm. c), d) a e).

(4) Rozhodnutí o předání podle odstavce 1 soud vydá do 10 dnů od souhlasného prohlášení vyžádané osoby podle odstavce 1. Pro prodloužení lhůty se užije ustanovení § 411 odst. 12.

§ 414

Dočasné předání do členského státu

(1) Byl-li evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem trestního stíhání, na podkladě žádosti orgánu vyžadujícího státu příslušný soud na návrh státního zástupce rozhodne o tom, že se vyžádaná osoba dočasně předá do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných procesních úkonů trestního řízení. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než tři měsíce, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky.

(2) Lhůtu uvedenou v odstavci 1 lze po dohodě s příslušným orgánem dožadujícího státu prodloužit. Tohoto prodloužení nesmí být využito k jinému účelu, než pro který bylo původně dočasné předání povoleno. Dočasné předání je možno provést opakovaně.

(3) Na dočasné předání se přiměřeně použijí ustanovení § 438 a 439.

(4) Žádost podle odstavce 1 se doručí příslušnému státnímu zastupitelství. Ustanovení § 408 odst. 2 a 3 se zde užije obdobně.

(5) Doba, po kterou byla vyžádaná osoba v době dočasného předání ve vazbě v cizím státě, se nezapočítává do lhůt uvedených v § 411 odst. 11 a 12 a § 413 odst. 4.

§ 415

Lhůty

(1) Požívá-li osoba výsady nebo imunity podle zákona nebo podle mezinárodního práva, počínají

lhůty uvedené v § 411 odst. 11 a v § 413 odst. 4 běžet ode dne, kdy příslušnému orgánu byla doručena informace o tom, že vyžádaná osoba byla této výsady nebo imunity zbavena.

(2) Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán České republiky, požádá příslušný státní zástupce o to, aby tento orgán osobu výsady nebo imunity zbavil. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán jiného státu, mezinárodní organizace nebo Evropské unie, informuje neprodleně příslušný státní zástupce o této skutečnosti orgán vyžadujícího státu, který evropský zatýkácí rozkaz vydal.

(3) Podala-li osoba stížnost na postup příslušných orgánů České republiky v rámci předávacího řízení k Ústavnímu soudu, počínají lhůty uvedené v § 411 odst. 11, § 413 odst. 4 a v § 416 odst. 2 běžet ode dne, kdy příslušnému orgánu bylo doručeno rozhodnutí Ústavního soudu o této stížnosti.

§ 416

Předání

(1) Předání osoby po povolení a s tím související propuštění této osoby z vazby zařídí předseda senátu krajského soudu.

(2) Rozhodne-li soud o předání vyžádané osoby, je vyžádaná osoba předána neprodleně, nejpozději do 10 dnů poté, co nabude právní moci rozhodnutí o předání, nejde-li o rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 9.

(3) Brání-li předání vyžádané osoby ve lhůtě stanovené v odstavci 2 okolnosti vyžadujícím a předávajícím státem neovlivnitelné, dohodnou se příslušné orgány na nové době předání. Předání se musí uskutečnit nejpozději do 10 dnů od takto stanovené nové doby předání.

(4) Výjimečně lze dočasně odložit předání z humanitárních důvodů, zejména ohrozilo-li by předání život nebo zdraví vyžádané osoby. Předání se uskuteční ve lhůtě 10 dnů od okamžiku, kdy tyto důvody pominou.

(5) Nelze-li lhůty podle odstavců 2 až 4 dodržet, soud rozhodne o propuštění vyžádané osoby z vazby.

§ 417

Výkon trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření uloženého v členském státě

(1) Je-li předání vyžádané osoby zamítnuto z důvodu podle § 411 odst. 6 písm. e), vyzve příslušný soud orgán vyžadujícího státu, aby mu ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy doručil ověřenou kopii vykonatelného rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, a jeho úřední překlad do českého jazyka.

(2) Nejsou-li ve lhůtě ověřená kopie vykonatelného rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, a jeho úřední překlad do českého jazyka doručeny a osoba je ve vazbě, rozhodne příslušný soud o jejím propuštění.

(3) Před vrácením předané osoby do České republiky k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného léčení nebo ochranné výchovy podle § 411 odst. 7 vyzve příslušný soud orgán vyžadujícího státu k doručení ověřené kopie příslušného vykonatelného rozhodnutí a jeho úředního překladu do českého jazyka.

(4) Poté, co orgán vyžadujícího státu doručí vykonatelné rozhodnutí podle odstavce 1 nebo 3 příslušnému soudu, uzná příslušný soud rozhodnutí orgánu vyžadujícího státu tak, že trest, který jím byl uložen, přemění na trest, který by mohl uložit, jestliže by v řízení o spáchaném trestném činu rozhodoval. Takto přiměřeně postupuje i v případech uložení ochranného léčení nebo ochranné výchovy. V řízení o uznání rozhodnutí orgánu vyžadujícího státu postupuje obdobně podle oddílu sedmého.

§ 418

Rozšíření předání na jiný trestný čin a souhlas s předáním nebo vydáním do dalšího státu

(1) Ustanovení tohoto oddílu se přiměřeně užití na řízení o žádosti jiného členského státu, jemuž určitá osoba byla předána, o souhlas, aby ji mohl

- a) stíhat pro jiný trestný čin spáchaný před předáním, vykonat na ní trest odnětí svobody či ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody uložené pro jiný trestný čin než pro ten, pro který bylo povoleno předání na základě evropského zatýkácího rozkazu,
- b) předat do dalšího členského státu k trestnímu stíhání, výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření, nebo
- c) vydat do třetího státu k trestnímu stíhání anebo výkonu trestu odnětí svobody.

(2) Příslušný soud rozhodne o žádosti podle odstavce 1 do 30 dnů poté, co mu byla tato žádost doručena.

(3) V řízení podle odstavců 1 a 2 nelze užít ustanovení § 413.

§ 419

Souběh více evropských zatýkácích rozkazů

(1) Je-li do právní moci rozhodnutí o předání na tutéž vyžádanou osobu doručeno více evropských zatýkácích rozkazů, rozhodne příslušný soud na návrh státního zástupce o tom, který evropský zatýkácí rozkaz bude vykonán. Zváží přitom okolnosti, závažnost a místo spáchání trestných činů, data vydání evrop-

ských zatýkacích rozkazů a zda byly vydány za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody. Orgánům ostatních vyžadujících států zašle své rozhodnutí na vědomí.

(2) Lhůty podle § 411 odst. 11 a § 413 odst. 4 počínají běžet od data doručení posledního evropského zatýkacího rozkazu.

§ 420

Souběh evropského zatýkacího rozkazu se žádostí o vydání

(1) Je-li do právní moci rozhodnutí o předání na tutéž vyžádanou osobu doručena rovněž žádost o vydání, rozhodne příslušný soud na návrh státního zástupce nejprve o předání podle § 411 a o tom, zda je vydání přípustné podle § 397. V případě rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 4 a zároveň o přípustnosti vydání podle § 397 odst. 1 předseda senátu krajského soudu předloží věc Ministerstvu spravedlnosti k rozhodnutí, zda bude vykonán evropský zatýkací rozkaz nebo zda bude vyhověno žádosti o vydání. O souběhu evropského zatýkacího rozkazu a žádosti o vydání, o rozhodnutí podle § 397 a o předložení věci Ministerstvu spravedlnosti předseda senátu krajského soudu informuje neprodleně příslušný orgán vyžadujícího státu.

(2) Ministr spravedlnosti při rozhodování o tom, zda bude vykonán evropský zatýkací rozkaz nebo zda bude vyhověno žádosti o vydání, zváží okolnosti, závažnost a místo spáchání trestných činů, data vydání evropského zatýkacího rozkazu a žádosti o vydání a zda byly vydány za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody.

(3) Jestliže ministr spravedlnosti rozhodne o přednostním vykonání evropského zatýkacího rozkazu, ihned tuto skutečnost sdělí příslušnému krajskému soudu, který dále postupuje podle § 416. Lhůta podle § 416 odst. 2 počíná běžet od data doručení sdělení ministra spravedlnosti o přednostním vykonání evropského zatýkacího rozkazu.

(4) Jestliže ministr spravedlnosti rozhodne o přednostním vyhovění žádosti o vydání, ihned tuto skutečnost sdělí krajskému soudu, který rozhodl o předání podle § 411 odst. 4, a příslušnému orgánu vyžadujícího státu. Dále se postupuje podle oddílu druhého.

(5) Rozhodnutí ministra spravedlnosti podle odstavce 4 je důvodem pro zrušení rozhodnutí podle § 411 odst. 4. O tom rozhodne krajský soud neprodleně poté, co obdrží sdělení ministra spravedlnosti podle odstavce 4, v neveřejném zasedání usnesením, proti kterému není stížnost přípustná. Usnesení doručí státnímu zástupci a orgánu vyžadujícího státu, který evropský zatýkací rozkaz vydal.

§ 421

Další předání z České republiky do jiného členského státu

(1) Osoba, která byla do České republiky předána, může být dále předána jinému členskému státu pouze se souhlasem předávajícího státu, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Bez souhlasu předávajícího státu může být vyžádaná osoba dále předána jinému členskému státu pro trestný čin spáchaný před předáním v případě, že

- vyžádaná osoba souhlasí s předáním do jiného členského státu; toto prohlášení musí být učiněno dobrovolně do protokolu za přítomnosti obhájce a příslušný soud musí tuto osobu předem poučit o důsledcích z jejího prohlášení vyplývajících,
- se pro vyžádanou osobu uplatní ustanovení § 406 odst. 1 písm. a), d) a e) a odst. 2.

(3) Byla-li vyžádaná osoba vydána do České republiky ze třetího státu a nemůže být dále předána bez souhlasu tohoto třetího státu, informuje o tom příslušné státní zastupitelství neprodleně Ministerstvo spravedlnosti, které provede nezbytné úkony k zajištění souhlasu třetího státu s předáním. Lhůty uvedené v § 411 odst. 11 a v § 413 odst. 4 začínají běžet ode dne, kdy příslušný státní zástupce obdržel informaci od Ministerstva spravedlnosti o tom, že třetí stát souhlas s předáním udělil.

Průvoz pro účely předání

§ 422

(1) Jestliže má být na žádost jiného členského státu povolen průvoz osoby pro účely trestního řízení, o předání a zajišťovacích opatřeních rozhodne Nejvyšší soud, pokud žádost jiného členského státu o průvoz bude obsahovat informace o

- totožnosti a státní příslušnosti předávané osoby,
- vydání evropského zatýkacího rozkazu,
- povaze a kvalifikaci trestného činu a
- okolnostech spáchání trestného činu, včetně doby a místa.

(2) Povolení průvozu osoby pro účely uvedené v odstavci 1, které předpokládají zpětný průvoz přes území České republiky po provedení úkonu v cizím státě, je současně i povolením pro tento zpětný průvoz.

(3) Povolení průvozu není třeba v případě letecké přepravy bez plánovaného přistání na území České republiky. Pokud k neplánovanému přistání na území České republiky dojde a České republice nebyla doručena žádost členského státu o povolení průvozu obsahující informace uvedené v odstavci 1, osoba může být vzata do vazby až na 96 hodin. O vzetí osoby do vazby rozhodne Nejvyšší soud na návrh státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství.

(4) Nejvyšší soud rozhodne o zamítnutí žádosti o povolení průvozu, je-li požadován průvoz státního příslušníka České republiky nebo osoby s trvalým pobytem na území České republiky za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření.

(5) Je-li požadován průvoz státního příslušníka České republiky nebo osoby s trvalým pobytem na území České republiky za účelem trestního stíhání, Nejvyšší soud rozhodne o povolení průvozu s výhradou ve smyslu § 411 odst. 7.

Oddíl čtvrtý

Průvoz pro účely řízení v cizině

§ 423

(1) O povolení průvozu osoby územím České republiky pro účely trestního řízení v cizím státě nebo výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě na žádost orgánů cizího státu rozhoduje Nejvyšší soud. Na rozhodování o přípustnosti průvozu a zajišťovacích opatřeních se přiměřeně užití ustanovení oddílu druhého.

(2) Povolení průvozu osoby pro účely uvedené v odstavci 1, které předpokládají zpětný průvoz přes území České republiky po provedení úkonu v cizím státě, je současně i povolením pro tento zpětný průvoz.

(3) Povolení průvozu není třeba v případě letecké přepravy bez plánovaného přistání na území České republiky. Pokud k neplánovanému přistání na území České republiky dojde a České republice nebyla doručena žádost cizího státu o povolení průvozu, osoba může být vzata do vazby až na 96 hodin. O vzetí osoby do vazby rozhodne Nejvyšší soud na návrh státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství.

§ 424

Průvoz pro účely vydání do členského státu

Pro průvoz osoby, která má být do jiného členského státu vydána z třetího státu anebo do třetího státu vydána z jiného členského státu, se užije ustanovení § 423 obdobně.

Oddíl pátý

Dožádání

§ 425

Dožádáním se rozumí úkony, které po zahájení trestního řízení v České republice mají být na žádost orgánů České republiky provedeny v cizím státě, anebo úkony, které mají být v trestním řízení na žádost orgánů cizích států provedeny na území České republiky.

Dožádání do ciziny

§ 426

Pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak, dožádání státního zástupce se zasílají do cizího státu prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství a dožádání předsedy senátu se zasílají prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.

§ 427

Obsah a forma dožádání

(1) Dožádání musí obsahovat

- a) označení dožadujícího orgánu a den sepsání žádosti,
- b) přesný popis požadovaného úkonu v trestním řízení,
- c) popis skutku, kterého se dožádání týká, a jeho právní kvalifikaci s doslovným zněním zákonných ustanovení,
- d) údaje o obviněném, případně poškozeném nebo svědkovi, pokud se žádá jejich výslech, a
- e) další údaje potřebné k řádnému poskytnutí požadované právní pomoci.

(2) Dožádání musí být opatřeno podpisem oprávněného orgánu, který ho vydal, a otiskem kulatého razítka tohoto orgánu.

(3) Pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak, k dožádání a připojeným materiálům připojí dožadující orgán překlad do cizího jazyka vyhotovený přibráným tlumočnickem.

(4) Doručení písemnosti osobě v cizím státě poštou je možné, jen stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána.

§ 428

Platnost úkonů

Doručení či důkazy provedené na žádost orgánu České republiky orgánem cizího státu jsou účinné, pokud byly provedeny v souladu s právním řádem dožádaného státu nebo pokud byly provedeny v souladu s právním řádem České republiky.

§ 429

Předvolání osob z ciziny

(1) Pokud je při dokazování v České republice potřebná přítomnost osoby, která se zdržuje v cizím státě, je třeba jí doručit předvolání formou dožádání. Přítomnost této osoby není možné vynucovat použitím donucovacích prostředků ani hrozby sankcí.

(2) Osoba, která se na území České republiky dostaví na základě předvolání, nesmí být trestně stíhána,

odsouzena nebo její osobní svoboda omezena pro trestný čin, který spáchala před vstupem na území České republiky.

(3) Trestní stíhání nebo omezení osobní svobody předvolané osoby je však přípustné

- a) pro trestný čin, pro který byla osoba předvolána jako obviněná,
- b) pokud se předvolaná osoba po vykonání úkonu dokazování zdržuje na území České republiky po dobu delší než 45 dní, přestože ho mohla opustit, nebo
- c) pokud se předvolaná osoba po opuštění území České republiky dobrovolně vrátí zpět anebo je na území České republiky dopravena z cizího státu zákonným způsobem.

Dožádání z ciziny

§ 430

(1) Orgány činné v trestním řízení vykonávají právní pomoc požadovanou orgány cizího státu způsobem upraveným v tomto zákoně, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(2) Na žádost orgánu cizího státu je možné postupovat podle právního předpisu jiného státu, pokud požadovaný postup není v rozporu se zájmy České republiky uvedenými v § 377.

(3) Pokud o to orgán cizího státu požádá, je možné svědky a znalce vyslechnout pod přísahou.

(4) Přísaha pro svědky zní: „Přisahám na svoji čest, že vypovím úplnou a čistou pravdu a nic nezamlčím.“

(5) Přísaha pro znalce zní: „Přisahám na svoji čest, že posudek podám podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“

§ 431

Příslušnost k provedení dožádání

(1) Pro stanovení příslušnosti k provedení dožádání orgánu cizího státu se přiměřeně užijí ustanovení § 16 až 26.

(2) Je-li k provedení dožádání současně příslušných více soudů, může na podnět Ministerstva spravedlnosti soud, který je nejbližše společně nadřízen soudům, které by jinak byly k vykonání těchto úkonů příslušné, určit příslušnost některého z nich k vykonání všech nebo některých úkonů právní pomoci. Ustanovení § 24 a 25 se zde užijí přiměřeně.

(3) Je-li k provedení dožádání současně příslušných více státních zastupitelství, může Nejvyšší státní zastupitelství určit příslušnost některého z nich k vykonání všech nebo některých úkonů právní pomoci.

Nejvyšší státní zastupitelství je v řízení o dožádání o právní pomoc příslušné i k rozhodování o odnětí a přikázání věci.

(4) Pokud mají soud nebo státní zastupitelství při provádění úkonů právní pomoci na základě dožádání orgánu cizího státu provést úkon trestního řízení mimo svůj obvod, postupují podle § 53 a 54.

(5) Orgán příslušný podle odstavce 1 k provedení žádosti o právní pomoc může výkon této žádosti odložit, pokud by její provedení mohlo ohrozit trestní řízení vedené v České republice. Odmítnout provedení žádosti o právní pomoc může pouze tehdy, nesplňuje-li žádost požadavky mezinárodní smlouvy nebo její provedení by bylo v rozporu s § 377. V případě odložení nebo odmítnutí, byť i jen částečného, provedení žádosti je orgán příslušný podle odstavce 1 povinen orgánu cizího státu svůj postup odůvodnit.

§ 432

Úkony orgánů cizího státu

(1) Orgány cizího státu nemohou na území České republiky samostatně vykonávat úkony právní pomoci.

(2) Nejde-li o případ uvedený v § 411 odst. 2, § 442 a § 443 odst. 1, přítomnost orgánů cizího státu při úkonu právní pomoci vykonávaném na území České republiky v přípravném řízení je přípustná pouze se souhlasem Nejvyššího státního zastupitelství a v řízení před soudem se souhlasem Ministerstva spravedlnosti.

(3) Pokud vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, umožňuje přímý právní styk justičních orgánů, je příslušným k udělení souhlasu podle odstavce 2 soud, v přípravném řízení státní zástupce.

(4) Účastní-li se orgán cizího státu na základě svého dožádání výslechu v České republice, může požádat o možnost položit vyslychanému doplňující otázky prostřednictvím orgánu činného v trestním řízení, který výslech provádí. Orgán činný v trestním řízení provádějící výslech je povinen takové žádosti vyhovět, ledaže by položení či formulace takové otázky odporovalo právnímu řádu České republiky.

§ 433

Doručování písemností

(1) Pokud je písemnost, která má být doručena adresátovi v České republice, vyhotovena v českém jazyce nebo v jazyce, o kterém je předpoklad, že vzhledem ke všem okolnostem případu mu adresát rozumí, anebo je k ní připojen překlad do tohoto jazyka a orgán cizího státu nežádá osobní doručení, doručí se písemnost adresátovi podle ustanovení tohoto zákona upravujícího doručování do vlastních rukou (§ 64). Doručit

zásilku uložení je možné pouze po marném pokusu o doručení při opakovaném doručení téže zásilky.

(2) Pokud písemnost není vyhotovena v jazyce za podmínek odstavce 1 a není k ní připojen ani překlad do tohoto jazyka, přičemž dožadující orgán nebyl povinen podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, zajistit překlad, vyhotovení překladu do tohoto jazyka zajistí orgán vykonávající právní pomoc a následně písemnost doručí postupem podle odstavce 1. Překlad není třeba vyhotovovat, pokud adresát po poučení o možnosti odmítnout převzetí písemnosti prohlásí, že je ochoten písemnost převzít.

(3) Pokud dožadující orgán žádá o doručení písemnosti do vlastních rukou adresáta, doručí se písemnost adresátovi osobně. Převzetí písemnosti adresát potvrdí podpisem na doručence dožadujícího orgánu nebo do protokolu doručujícího orgánu. Jestliže adresát odmítne písemnost převzít, uvede doručující orgán tuto skutečnost s uvedením důvodů, pro které adresát odmítl zásilku převzít, v protokolu či průvodním dopise, jímž dožádání vrátí dožadujícímu orgánu. Doručení zásilky postupem podle odstavce 1 je v takovém případě vyloučeno. Nepodaří-li se ani opakovaně písemnost doručit adresátu do jeho vlastních rukou, doručující orgán vrátí dožádání zpět dožadujícímu orgánu s uvedením důvodů, pro které se nepodařilo zásilku doručit.

§ 434

Souhlas s použitím údaje nebo věci

(1) Žádost cizího státu o vyslovení souhlasu, aby údaje nebo věci, které byly tomuto státu Českou republikou předány, byly použity jako důkazy v trestním řízení v cizím státě, posoudí orgán činný v trestním řízení, který takové údaje nebo věci poskytl. Jestliže je poskytl jiný orgán než soud a k žádosti cizího státu nebo na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, má souhlas vyslovit pouze soud, posoudí žádost okresní soud, v jehož obvodu má sídlo orgán, který uvedené údaje poskytl.

(2) Příslušný orgán činný v trestním řízení vysloví s použitím údaje nebo věci podle odstavce 1 souhlas, pokud

- a) by jejich použití bylo možné v případě, že by se takové trestní řízení vedlo v České republice, a
- b) nehrozí, že by tím bylo zmařeno jiné řízení vedené v České republice nebo by byl vážně ohrožen jiný důležitý zájem.

Zvláštní druhy dožádání

§ 435

Přeshraniční pronásledování

(1) V souladu s podmínkami vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, mo-

hou příslušníci policejních orgánů při pronásledování vstoupit na území cizího státu a pokračovat v pronásledování osoby i na území tohoto státu a stejně tak orgány cizího státu mohou při pronásledování vstoupit na území České republiky a pokračovat zde v pronásledování osoby. Při provádění těchto úkonů na území České republiky jsou orgány cizího státu vázány právním řádem České republiky a pokyny policejního orgánu České republiky.

(2) Nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, orgán cizího státu při provádění pronásledování na území České republiky není oprávněn provádět domovní prohlídku (§ 82), prohlídku jiných prostor a pozemků (§ 83a), ani vstupovat do obydlí, jiných prostor a na pozemky, jakož i pronásledovanou osobu zadržet a vyslýchat.

(3) Pokud byla pronásledovaná osoba zadržena na území cizího státu na základě pronásledování podle odstavce 1 a není státním příslušníkem tohoto státu, státní zástupce požádá o její předběžné zadržení za účelem vydání nebo předání do 6 hodin od jejího zadržení na území cizího státu. Hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou ranní se nezapočítávají.

(4) Pronásledovaná osoba, která byla na území České republiky dopadena na základě pronásledování podle odstavce 1 orgány policie cizího státu, pokud není státním příslušníkem České republiky či osobou bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, bude propuštěna do 6 hodin od jejího zadržení, ledaže příslušný orgán cizího státu v této lhůtě doručí žádost o vzetí této osoby do předběžné vazby za účelem vydání nebo předání. Hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou ranní se nezapočítávají.

§ 436

Přeshraniční sledování

(1) V souladu s podmínkami vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, mohou příslušníci policejních orgánů při sledování vstoupit na území cizího státu a pokračovat ve sledování osoby a věci i na území tohoto státu a stejně tak orgány cizího státu mohou při sledování vstoupit na území České republiky a pokračovat zde ve sledování osoby a věci. Při provádění těchto úkonů na území České republiky jsou orgány cizího státu vázány právním řádem České republiky a pokyny policejního orgánu České republiky.

(2) Nestanoví-li vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, orgán cizího státu při provádění sledování na území České republiky není oprávněn provádět domovní prohlídku (§ 82), prohlídku jiných prostor a pozemků (§ 83a), ani vstupovat do obydlí, jiných prostor a na pozemky, jakož i sledovanou osobu zadržet a vyslýchat.

(3) K povolení sledování a provádění úkonů přímo souvisejících se sledováním osob a věcí na území České republiky podle odstavce 1 je příslušné Krajské státní zastupitelství v Praze. Povolení platí rovněž pro příslušné orgány České republiky, pokud od orgánů cizího státu převezmou v téže věci sledování na území České republiky.

(4) Nesnese-li věc odkladu, mohou orgány cizího státu provádět sledování na území České republiky i bez předchozího povolení uvedeného v odstavci 3. Orgán cizího státu je však povinen o povolení požádat bezodkladně, nejpozději však v okamžiku překročení státní hranice. Pokud je do 5 hodin neobdrží, je povinen sledování ukončit.

(5) K podání žádosti o provádění sledování na území cizího státu je oprávněn příslušný státní zástupce.

§ 437

Skryté vyšetřování

(1) V souladu s podmínkami vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, na žádost příslušných orgánů cizího státu nebo na žádost orgánu činného v trestním řízení může na území České republiky působit jako agent ve smyslu § 158e nebo provést předstíraný převod podle § 158c též policista cizího státu.

(2) K podání návrhu Vrchnímu soudu v Praze na povolení činnosti policisty cizího státu jako agenta podle § 158e a k povolení předstíraného převodu podle § 158c je příslušné Vrchní státní zastupitelství v Praze.

Dočasné předání do ciziny za účelem provedení procesních úkonů

§ 438

(1) Na žádost orgánu cizího státu je možné osobu nacházející se ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky dočasně předat do cizího státu pro účely dokazování.

(2) Osobu uvedenou v odstavci 1 je možné dočasně předat jen tehdy, jestliže

- a) s dočasným předáním souhlasí,
- b) nemá v řízení v cizím státě postavení obviněného,
- c) její přítomnost na území České republiky není nezbytná z důvodu dokazování v trestním řízení,
- d) její nepřítomností se nezmění účel vazby anebo výkonu trestu vykonávaného na území České republiky,
- e) dočasné předání nepřiměřeně neprodlouží trvání vazby, která je vykonávána na území České republiky, a
- f) dočasné odevzdání nepřiměřeně neprodlouží vý-

kon trestu odnětí svobody, který je vykonáván na území České republiky.

(3) Na řízení o povolení dočasně předání osoby podle tohoto ustanovení se užije ustanovení § 400 odst. 2 a 3 přiměřeně.

(4) Po povolení dočasně předání vydá příkaz k dočasnému předání osoby do cizího státu okresní soud, v jehož obvodu je osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody.

(5) Doba, po kterou byla osoba ve vazbě v cizím státě, se nezapočítává do lhůt podle § 71; tato doba se však započítává do délky výkonu trestu vykonávaného na území České republiky.

§ 439

Ustanovení § 438 se přiměřeně užije na dočasné předání osoby do cizího státu k účasti na úkonu právní pomoci vykonávaného na území cizího státu na žádost orgánů České republiky.

§ 440

Dočasné převzetí osoby z ciziny za účelem provedení procesních úkonů

(1) Jestliže je v trestním řízení na území České republiky potřebná účast jiné osoby než obviněného pro účely dokazování a tato osoba je v cizím státě ve vazbě anebo ve výkonu trestu odnětí svobody, požádá v řízení před soudem předseda senátu Ministerstvo spravedlnosti nebo v přípravném řízení státní zástupce Nejvyšší státní zastupitelství o zajištění dočasně převzetí této osoby na území České republiky. V žádosti uvede, k jakým úkonům a v jaké trestní věci je přítomnost této osoby potřebná a označí den nebo časové období, na které je potřebná přítomnost této osoby zabezpečit.

(2) Jestliže dožádaný stát povolí dočasné odevzdání osoby na území České republiky, rozhodne v řízení před soudem předseda senátu nebo v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce, že tato osoba bude po dobu dočasně odevzdání na území České republiky ve vazbě; vazebními důvody podle § 67 při tom není vázán. V usnesení se vždy uvede, že vazba začíná dnem převzetí této osoby na území České republiky.

(3) Vrácení této osoby do státu, který ji na území České republiky dočasně předal, a s tím související propuštění této osoby z vazby zařídí v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, k jejichž žádosti byla osoba na území České republiky dočasně předána.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se přiměřeně užijí rovněž na předání osoby z cizího státu k účasti na úkonu právní pomoci prováděného na území České republiky na žádost orgánů cizího státu.

(5) Podá-li dočasně převzatá osoba na území České republiky žádost o propuštění z vazby, předá soudce nebo v přípravném řízení státní zástupce tuto žádost příslušnému orgánu cizího státu.

(6) Nařídí-li příslušný orgán cizího státu, že má být dočasně převzatá osoba propuštěna z vazby na svobodu ještě v době, kdy se nachází na území České republiky, zařídí její propuštění z vazby na svobodu v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce, k jejichž žádosti byla osoba na území České republiky dočasně předána, a to ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí příslušného orgánu cizího státu o propuštění osoby z vazby. O propuštění této osoby z vazby informuje orgán cizího státu, který propuštění nařídil.

§ 441

Zajištění a odevzdání věci a zajištění majetku

(1) Na základě žádosti orgánu vyžadujícího státu rozhodne orgán příslušný podle odstavce 3 o zajištění a předání věci a majetku, které mohou sloužit jako důkaz nebo které vyžádaná osoba získala trestným činem, pro který je předání vyžadováno, nebo co za takovou věc bylo opatřeno.

(2) Na zajištění věci a majetku nebo jeho části na základě žádosti orgánu cizího státu se přiměřeně použijí ustanovení hlavy druhé oddílu sedmého, hlavy čtvrté oddílu třetího a hlavy dvacáté první oddílu čtvrtého. Při výkonu zajištění věci a majetku nebo jeho části se postupuje podle zvláštního právního předpisu.

(3) O zajištění věci a majetku podle odstavce 1 rozhoduje v řízení před soudem okresní soud a v přípravném řízení státní zástupce okresního státního zastupitelství, v jehož obvodu se nachází majetek nebo jeho podstatná část.

(4) Orgán příslušný podle odstavce 3 rozhodne o zajištění věci a majetku i v případě, nelze-li vyžádanou osobu předat pro její úmrtí nebo jde-li o uprchlého. Tímto ustanovením není dotčeno vlastnické právo třetích osob.

(5) Orgán příslušný podle odstavce 3 může odevzdání věci a majetku dočasně odeprít nebo je předat cizímu státu pod podmínkou, že budou vráceny, je-li jich třeba pro trestní řízení vedené v České republice.

(6) Při odevzdání zajištěné věci v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce požádá orgán cizího státu o její vrácení. Tohoto práva se však může výslovně vzdát nebo souhlasit s tím, aby věc byla vrácena přímo vlastníkovi.

(7) Tato ustanovení se přiměřeně užití rovněž na odevzdání věci, která byla zajištěna u vydávané nebo předávané osoby. Pokud je to možné, tato věc se odevzdá orgánům cizího státu současně s vydávanou nebo předávanou osobou.

Společný vyšetřovací tým

§ 442

(1) Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, lze pro plnění úkolů v trestním řízení s příslušnými orgány jednoho nebo více cizích států uzavřít dohodu o vzniku společného vyšetřovacího týmu.

(2) Žádost o uzavření dohody podle odstavce 1 podává příslušný státní zástupce prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství příslušnému orgánu cizího státu. V žádosti uvede

- a) v jaké trestní věci má být společný vyšetřovací tým ustanoven, včetně popisu skutku a jeho právní kvalifikace,
- b) cíl společného vyšetřovacího týmu a dobu, na kterou by měl být ustanoven, s možností prodloužení doby jeho trvání,
- c) které policejní či jiné složky se za Českou republiku práce společného vyšetřovacího týmu zúčastní,
- d) výčet pravomocí zúčastněných policejních složek České republiky a jiných účastníků týmu,
- e) poučení o případné trestní i občanskoprávní odpovědnosti členů týmu,
- f) ustanovení o ochraně osobních údajů,
- g) pracovní jazyk společného vyšetřovacího týmu,
- h) ustanovení procesního práva České republiky, která budou při práci týmu aplikována, a
- i) způsoby velení a komunikace.

(3) Dohodu podle odstavce 1 za Českou republiku uzavírá vždy Nejvyšší státní zastupitelství, a to jak na žádost příslušného státního zástupce, tak na žádost příslušného orgánu cizího státu. Pro náležitosti dohody platí odstavec 2 obdobně.

(4) Má-li společný vyšetřovací tým působit na území České republiky, je vedoucím týmu vždy osoba služebně činná v policejním orgánu České republiky.

(5) Důkazy provedené kterýmkoli členem společného vyšetřovacího týmu na území států, kde tento tým působí, pokud byly provedeny v souladu s právním řádem tohoto státu nebo s právním řádem České republiky, jsou účinné v trestním řízení vedeném v České republice.

(6) O úkony, které mají být provedeny ve státě, jehož policejní orgány nebyly vyslány do společného vyšetřovacího týmu, je třeba vždy požádat dožadáním (§ 425).

(7) Pro určení příslušnosti jednoho z více jinak příslušných státních zastupitelství pro úkony trestního řízení prováděné příslušníky Policie České republiky vyslanými do společného vyšetřovacího týmu, pokud je toho třeba v zájmu urychlení řízení nebo v jiném

důležitém zájmu, se obdobně užije ustanovení § 431 odst. 3.

(8) Pokud má příslušné státní zastupitelství provést úkon trestního řízení mimo svůj obvod, postupuje podle § 53 a 54.

§ 443

(1) Jestliže byla uzavřena dohoda o společném vyšetřovacím týmu podle § 442, pracovníci příslušných orgánů cizího státu vyslaní do tohoto týmu se mohou v rámci společného vyšetřovacího týmu na území České republiky pod velením osoby služebně činné v policejním orgánu České republiky účastnit

- a) vydání a odnětí věci (§ 78 a 79),
- b) domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého,
- c) ohledání (§ 113 a 114),
- d) vyšetřovacího pokusu (§ 104c),
- e) rekonstrukce (§ 104d),
- f) prověrky na místě (§ 104e).

(2) Při provádění úkonů podle odstavce 1 na území České republiky jsou pracovníci příslušných orgánů cizího státu vázáni právním řádem České republiky a pokyny policejního orgánu České republiky.

(3) Pracovníci příslušných orgánů cizího státu vyslaní do společného vyšetřovacího týmu mohou být přítomni výsledkům obviněných (§ 90 až 94), svědků (§ 97 až 104), konfrontaci (§ 104a), rekognici (§ 104b) nebo podání vysvětlení podle § 158. Doplnující otázku mohou položit pouze se souhlasem orgánu činného v trestním řízení, který provádí výslech. Orgán činný v trestním řízení provádějící výslech otázku položí, jen pokud je v souladu s právním řádem České republiky.

(4) Vedoucí společného vyšetřovacího týmu je oprávněn v souladu s právním řádem České republiky pověřit provedením jednotlivých úkonů v cizím státě pracovníky příslušných orgánů cizího státu vyslané do společného vyšetřovacího týmu.

§ 444

Výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, umožní předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce orgánu cizího státu na jeho žádost provést výslech podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce prostřednictvím videotelefonu. Výslech podezřelého nebo obviněného prostřednictvím videotelefonu lze provést jen tehdy, jestliže podezřelý nebo obviněný s provedením takového výslechu souhlasí. Na to je třeba se jej výslovně dotázat. Vyjádření podezřelého nebo obviněného o tom, zda s provedením tohoto výslechu souhlasí, pozna-

mená vyslychající do protokolu, který zašle orgánu cizího státu.

(2) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce umožní orgánu cizího státu na jeho žádost provést výslech svědka nebo znalce prostřednictvím telefonu. Výslech svědka nebo znalce prostřednictvím telefonu lze provést pouze tehdy, jestliže svědek nebo znalec s výsledkem prováděným prostřednictvím telefonu souhlasí. Na to je třeba se jej výslovně dotázat. Vyjádření svědka nebo znalce o tom, zda s provedením tohoto výslechu souhlasí, poznamená vyslychající do protokolu, který zašle orgánu cizího státu.

(3) Na předvolání svědka nebo znalce se vztahují přiměřeně ustanovení tohoto zákona. Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce přibere, je-li toho třeba, k výslechu tlumočnicka. O výslechu vždy sepíše protokol. Protokolace se řídí ustanoveními tohoto zákona. V protokolu o výslechu je třeba kromě údajů uvedených v § 55 uvést i technické podmínky, za kterých byl výslech prováděn.

(4) Před započítím výslechu předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ověří totožnost vyslychané osoby a poučí ji podle ustanovení tohoto zákona. Pak umožní orgánu cizího státu, aby sám prováděl výslech prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu.

(5) Předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce dbají na to, aby v průběhu výslechu nebyly porušeny základní zásady trestního řízení podle tohoto zákona a zájmy České republiky uvedené v § 377. V případě jejich porušení předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce výslech přeruší a upozorní vyslychající orgán cizího státu na toto porušení.

(6) Pokud vyslychaná osoba odmítne vypovídat, ačkoli je podle tohoto zákona povinna výpověď podat, užijí se proti ní opatření podle ustanovení tohoto zákona přiměřeně.

(7) Ochrana vyslychaným osobám se v případě potřeby poskytne za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem (§ 55 odst. 2) a zvláštním právním předpisem.

§ 445

(1) Nelze-li předvolat k výslechu do České republiky podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce, nebo není-li to z důvodů hodných zřetele vhodné, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce může, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, požádat příslušný orgán cizího státu o zajištění výslechu podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce prostřednictvím videotelefonu. Výslech podezřelého nebo obviněného prostřednictvím videotelefonu lze provést jen tehdy, jestliže

podezřelý nebo obviněný s takovým výsledkem souhlasí.

(2) Nelze-li předvolat k výslechu do České republiky svědka nebo znalce, nebo není-li to z důvodů hodných zřetele vhodné, předseda senátu a přípravném řízení státní zástupce může, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, požádat příslušný orgán cizího státu o zajištění výslechu svědka nebo znalce prostřednictvím telefonu. Výslech svědka nebo znalce po telefonu lze provést jen tehdy, jestliže svědek nebo znalec s takovým výsledkem souhlasí.

(3) Žádost o provedení výslechu podle odstavců 1 a 2 musí obsahovat kromě údajů uvedených v § 427 i jméno osoby, která bude provádět tento výslech na území České republiky, a důvod, proč není možné, aby se vyslychaná osoba dostavila k výslechu do České republiky.

(4) Po ověření totožnosti vyslychané osoby orgánem cizího státu provádí výslech předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce; postupuje přitom podle ustanovení hlavy páté. Námitkám vzneseným orgánem cizího státu, které se týkají způsobu provádění výslechu vzhledem k základním zásadám trestního řízení tohoto státu, je nutno vyhovět.

§ 446

Informace z Rejstříku trestů

K vyřízení žádosti orgánu cizího státu o poskytnutí údajů z Rejstříku trestů je příslušné v přípravném řízení Nejvyšší státní zastupitelství a v řízení po podání obžaloby nebo návrhu na potrestání Ministerstvo spravedlnosti, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, přímý styk justičních orgánů.

Oddíl šestý

Převzetí a předávání trestních věcí

§ 447

Převzetí trestní věci z ciziny

(1) O návrhu orgánu cizího státu, aby trestní řízení vedené proti občanu České republiky, který na území tohoto státu spáchal soudně trestný čin, převzaly příslušné orgány České republiky, rozhoduje Nejvyšší státní zastupitelství. Rozhodne-li o tom, že se trestní řízení přebírá, dá bezodkladně podnět věcně a místně příslušnému orgánu k trestnímu řízení podle tohoto zákona.

(2) Pokud vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, umožňuje přímý styk justičních orgánů ohledně převzetí trestního řízení, rozhoduje o převzetí trestního řízení státní zástupce, který by jinak byl ve věci příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení.

(3) Procesní úkony provedené orgány dožadujícího státu v souladu s právním řádem tohoto státu lze využít v trestním řízení vedeném v České republice stejně, jako kdyby ho provedly orgány České republiky, je-li dodržena zásada, že jejich využití nedá takovým úkonům větší důkazní hodnotu, než kterou by měly v dožadujícím státě.

§ 448

Předání trestní věci do ciziny

(1) Je-li vedeno trestní řízení

- a) pro trestný čin spáchaný na území České republiky a z jeho spáchání je podezřelá osoba, která je občanem cizího státu, nebo
- b) pro trestný čin spáchaný touto osobou na území cizího státu,

může Nejvyšší státní zastupitelství a po podání obžaloby Ministerstvo spravedlnosti předat trestní řízení příslušnému orgánu cizího státu, jehož je osoba podezřelá ze spáchání tohoto trestného činu občanem nebo na jehož území měl být tento trestný čin spáchán.

(2) Pokud tak stanoví vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, může předat trestní řízení do cizího státu soud a v přípravném řízení státní zástupce.

(3) Rozhodl-li orgán dožadovaného státu o převzetí trestního řízení, nelze na území České republiky pokračovat v trestním řízení pro trestný čin, pro který bylo trestní řízení předáno, nebo nařídít výkon trestu uloženého za čin, pro který bylo trestní řízení předáno.

(4) Orgány České republiky však mohou v trestním řízení pokračovat nebo nařídít výkon trestu, jestliže dožadovaný stát

- a) oznámí, že ve věci nebude konat řízení,
- b) dodatečně odvolá své rozhodnutí o převzetí trestního řízení, nebo
- c) oznámí, že v řízení nebude pokračovat.

Oddíl sedmý

Výkon rozhodnutí ve vztahu k cizině

Uznávání a výkon cizozemských rozhodnutí

§ 449

Cizozemské rozhodnutí

Cizozemským rozhodnutím se pro účely tohoto oddílu rozumí rozhodnutí vydané soudem jiného státu pro čin trestný podle právního řádu České republiky, kterým

- a) byla vyslovena vina, ale uložení trestu bylo podmíněně odloženo,
- b) byl uložen trest odnětí svobody nebo podmíněný trest odnětí svobody,

- c) byl uložen peněžitý trest nebo zákaz činnosti,
- d) bylo uloženo ochranné opatření,
- e) byl přeměněn podmíněný trest nebo peněžitý trest na trest odnětí svobody,
- f) bylo vysloveno předběžné zajištění majetku nebo jeho části, anebo
- g) bylo vysloveno propadnutí majetku nebo jeho části nebo bylo vysloveno propadnutí věci anebo její zabrání (dále jen „cizozemské rozhodnutí o majetku“).

§ 450

Podmínky uznání

(1) Cizozemské rozhodnutí je možno uznat na území České republiky, jestliže

- a) tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána,
- b) rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které odpovídá zásadám uvedeným v čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod,
- c) osoba nebyla odsouzena za trestný čin, který má výlučně politický anebo vojenský charakter,
- d) výkon trestu není podle právního řádu České republiky promlčen,
- e) osoba nebyla pro tento skutek již odsouzena českým soudem,
- f) nebylo na území České republiky uznáno cizozemské rozhodnutí jiného státu vůči téže osobě pro tentýž skutek a
- g) uznání neodporuje chráněným zájmům podle § 377.

(2) Cizozemské rozhodnutí je možné výjimečně uznat na území České republiky bez splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a), jestliže je zaručena vzájemnost. Podmínky vzájemnosti ověří příslušný soud u Ministerstva spravedlnosti.

§ 451

Přeměna trestu

(1) Cizozemské rozhodnutí se uzná tak, že v něm uložený trest příslušný soud přemění na trest, který by mohl uložit, jestliže by v řízení o spáchaném trestném činu sám rozhodoval. Soud nesmí uložit trest přísnější, než byl trest uložený přeměňovaným cizozemským rozhodnutím, ani ho přeměnit na jiný druh trestu.

(2) Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, lze v České republice provést výkon trestu ve vyšší výměře, než jakou připoustí její zákon.

(3) Jestliže druh trestu odnětí svobody uloženého uznaným cizozemským rozhodnutím a délka jeho trvání jsou slučitelné s právním řádem České republiky, soud v rozhodnutí o uznání současně rozhodne,

že se bude ve výkonu trestu uloženého cizozemským rozhodnutím pokračovat bez jeho přeměny podle odstavce 1. Tento postup je vyloučen, jestliže soud uzná cizozemské rozhodnutí jen pro některý z více trestných činů, kterých se cizozemské rozhodnutí týká.

(4) V rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí o majetku soud rovněž vysloví, komu připadá majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání bylo rozhodnuto, nebo jeho část. Nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak, majetek, který je předmětem propadnutí nebo zabrání, připadá České republice.

§ 452

Řízení o uznání cizozemského rozhodnutí

(1) Návrh na uznání cizozemského rozhodnutí na území České republiky předloží na základě žádosti orgánu cizího státu Ministerstvo spravedlnosti příslušnému krajskému soudu, v jehož obvodu má obviněný trvalý pobyt. Pokud obviněný nemá na území České republiky trvalý pobyt, je k řízení příslušný Krajský soud v Praze. Jde-li o cizozemské rozhodnutí o majetku, je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodě se nachází majetek nebo věc, kterých se cizozemské rozhodnutí týká.

(2) Odsouzený musí mít v tomto řízení vždy obhájce.

(3) Krajský soud rozhodne po písemném vyjádření státního zástupce ve veřejném zasedání rozsudkem, který doručí odsouzenému, státnímu zástupci a Ministerstvu spravedlnosti. Je-li odsouzený v době uznávacího řízení ve výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě, doručuje mu soud rozsudek vždy prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.

(4) Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné. Odvolací soud v neveřejném zasedání rozhodne, zda se cizozemské rozhodnutí uznává či nikoli.

§ 453

Účinky uznaného cizozemského rozhodnutí

(1) Uzané cizozemské rozhodnutí má stejné právní účinky jako rozsudek soudu České republiky.

(2) Týká-li se cizozemské rozhodnutí více odsouzených, účinky uznání nastávají pouze vůči tomu z odsouzených, kterého se týkal návrh na uznání.

§ 454

Vazba

(1) Před rozhodnutím o uznání cizozemského rozhodnutí může soud uvedený v § 452 odst. 1 na základě žádosti cizího státu postoupené Ministerstvem spravedlnosti nebo i bez takové žádosti rozhodnout o vzetí osoby odsouzené cizozemským rozhodnutím, o jehož uznání se jedná, do vazby, pokud se taková

osoba nachází na území České republiky. Vazebními důvody podle § 67 není tento soud vázán.

(2) Odsouzeného, jehož cizí stát na základě rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí předal k výkonu trestu odnětí svobody, převzou orgány Vězeňské služby. Do 24 hodin od předání rozhodne soudce soudu uvedeného v § 452 odst. 1 o jeho vzetí do vazby; vazebními důvody podle § 67 není vázán.

(3) Proti rozhodnutí o vzetí do vazby je přípustná stížnost, která nemá odkladný účinek.

§ 455

Vykonávací řízení

(1) Bylo-li cizozemské rozhodnutí podle § 452 uznáno, může Ministerstvo spravedlnosti vyslovit souhlas s převzetím odsouzeného k výkonu trestu nebo požádat stát, jehož soud vynesl rozhodnutí, aby odsouzeného předal.

(2) O výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí (§ 452) rozhodne příslušný soud (§ 16 až 18) ve veřejném zasedání rozsudkem. Odsouzený musí mít v tomto řízení vždy obhájce.

(3) Výkon uznaného cizozemského rozhodnutí týkajícího se majetku [§ 449 písm. f), g)] nařídí okresní soud, v jehož obvodě se nachází majetek nebo věc, kterých se rozhodnutí týká.

(4) Soud příslušný podle odstavců 2 a 3 rozhoduje i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení včetně návrhu na zahlázení odsouzení.

(5) Jestliže se odsouzený nachází ve výkonu trestu odnětí svobody v cizím státě na základě uznaného cizozemského rozhodnutí, soud nařídí výkon takového rozhodnutí před stanovenou dobou odevzdání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky. Pokud k odevzdání odsouzeného na území České republiky nedošlo a odsouzený v cizím státě vykonal celý trest odnětí svobody anebo byl z jeho výkonu podmíněně propuštěn, je výkon uznaného cizozemského rozhodnutí na území České republiky nepřipustný.

(6) Současně s nařízením výkonu trestu odnětí svobody, anebo v případě uvedeném v odstavci 5 po odevzdání odsouzeného na území České republiky, soud rozhodne o započítání vazby podle § 454, jakož i vazby už započtené a trestu odnětí svobody už vykonaného v cizím státě a doby převozu odsouzeného do trestu, který má být vykonán.

(7) Soud učiní úkony směřující k upuštění od výkonu trestu z uznaného cizozemského rozhodnutí, jakmile ho stát, o jehož rozhodnutí jde, informoval o amnestii, milosti nebo jiném rozhodnutí či opatření, v jehož důsledku se uznané cizozemské rozhodnutí stalo nevykonatelným. Jestliže amnestií, milostí anebo

jiným rozhodnutím anebo opatřením byl trest zmírněn anebo prominut jen zčásti, soud rozhodne o tom, jaký trest odsouzený má ještě vykonat. Proti rozhodnutí soudu je přípustná stížnost.

(8) Pokud není v tomto ustanovení stanoveno jinak, na výkon uznaného cizozemského rozhodnutí se použije přiměřeně ustanovení hlavy dvacáté první.

§ 456

Náklady řízení

(1) Odsouzený, kterého s jeho souhlasem předal cizí stát k výkonu cizozemského rozhodnutí do České republiky, je povinen nahradit státu paušální částkou náklady, které stát v souvislosti s jeho předáním vynaložil.

(2) Paušální částku uvedenou v odstavci 1 stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

(3) O povinnosti k náhradě nákladů podle odstavce 1 rozhodne předseda senátu příslušného soudu (§ 455 odst. 2) po právní moci rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o výkonu cizozemského rozhodnutí.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 3 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

Předání výkonu rozsudku do ciziny

§ 457

(1) Jestliže se odsouzený, který má podle pravomocného rozsudku soudu České republiky vykonat trest nebo jeho dosud nevykonaný zbytek, nachází na území cizího státu a nebyl vydán, může soud, jenž je příslušný k zajištění výkonu takového rozsudku, prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti požádat příslušný orgán tohoto státu o zajištění výkonu rozsudku na jeho území, a to za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou závaznou pro Českou republiku i stát, na jehož území se odsouzený nachází, a není-li takové mezinárodní smlouvy, za podmínek stanovených právním řádem státu, na jehož území se odsouzený nachází.

(2) Na žádost soudu ověří Ministerstvo spravedlnosti podmínky, za nichž cizí stát může převzít výkon rozsudku soudu České republiky.

Převzetí a předání výkonu podmíněného trestu odnětí svobody

§ 458

Převzetí výkonu podmíněného trestu odnětí svobody

(1) Jestliže podle vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, spočívá výkon cizo-

zemského rozhodnutí pouze v převzetí dohledu a kontroly nad odsouzeným, který je na svobodě, aniž by Česká republika současně přebírala závazek zajistit výkon uloženého trestu nebo jeho zbytku, rozhodne o uznání cizozemského rozhodnutí v tomto rozsahu okresní soud, v jehož obvodu se odsouzený zdržuje. Soud, v jehož obvodu se odsouzený zdržuje, je příslušným též k zajištění výkonu dohledu a kontroly nad odsouzeným.

(2) Proti usnesení podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 459

Žádost o předání výkonu podmíněného trestu odnětí svobody do ciziny

Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, může soud, který uložil podmíněný trest odnětí svobody osobě, jež má trvalý pobyt v cizím státě, anebo který takovou osobu podmíněně propustil z výkonu trestu odnětí svobody, požádat prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti příslušný orgán státu, ve kterém má odsouzený trvalý pobyt, aby rozhodl, že jeho orgány budou sledovat chování odsouzeného ve zkušební době.

§ 460

Důsledky odevzdání výkonu podmíněného trestu odnětí svobody

Vyhověl-li orgán dožádaného státu žádosti podle § 459, je soud nadále oprávněn rozhodnout o tom, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil anebo zda se trest vykoná. Pravomocné rozhodnutí o tom, že se trest vykoná, předloží v případě potřeby Ministerstvu spravedlnosti spolu s žádostí podle § 457 odst. 1.“.

20. Dosavadní § 385 až 392 se označují jako § 461 až 471.

Čl. II

Přechodná ustanovení k části první

1. Řízení o vydání do ciziny zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle oddílu druhého hlavy dvacáté páté, ve znění tohoto zákona.

2. Ustanovení oddílu třetího hlavy dvacáté páté se nepoužijí pro trestné činy spáchané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V těchto případech se postupuje podle ustanovení oddílu druhého hlavy dvacáté páté, ve znění tohoto zákona.

3. Ustanovení § 403 až 422 se nepoužijí pro předání osob z Francouzské republiky pro trestné činy spáchané před 1. listopadem 1993 a pro předání osob z Italské republiky a Rakouské republiky pro trestné

činy spáchané před 7. srpem 2002. V těchto případech se postupuje podle ustanovení § 383 až 390.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o azylu

Čl. III

V § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slovo „vydání“ se vkládají slova „nebo předání“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o výkonu vazby

Čl. IV

V § 14 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb. a zákona č. 52/2004 Sb., se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) U osob v předběžné, vydávací nebo předávací vazbě stanoví podmínky pro uskutečnění návštěvy, kterými jsou zejména termín návštěvy, okruh osob a přítomnost orgánu činného v trestním řízení, v rámci předběžné vazby státní zástupce, v rámci vydávací nebo předávací vazby příslušný soudce.“.

Dosavadní odstavce 3 až 8 se označují jako odstavce 4 až 9.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o výkonu trestu odnětí svobody

Čl. V

V § 35 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 52/2004 Sb., se slova „vydán do ciziny nebo předán k výkonu trestu do ciziny“ nahrazují slovy „vydán nebo předán do ciziny“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci

Čl. VI

V § 9 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992

Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), se za slovo „vydání“ vkládají slova „nebo předání“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o cestovních dokladech

Čl. VII

V § 3 odst. 1 větě první zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění zákona č. 217/2002 Sb., se za slovo „přechodu“ vkládají slova „ , pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak^{1b)}“.

Poznámka pod čarou č. 1b) zní:

„^{1b)} § 380 odst. 5 trestního řádu.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 1b) a 1c) se označují jako poznámky pod čarou č. 1c) a 1d), a to včetně odkazů v textu na ně.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o pobytu cizinců

Čl. VIII

V § 6 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, se za slovo „nevztahuje“ vkládají slova „na cizince, který se podle zvláštního právního předpisu^{5b)} přebírá od orgánu cizího státu, a“.

Poznámka pod čarou č. 5b) zní:

„^{5b)} Hlava dvacátá pátá trestního řádu.“.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 3, 8, 9, 10, 11 a 12, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Zaorálek v. r.

Gross v. r.